

Bütün ülkelerin iscileri ve ezilen halklar, birlesin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Ağustos
Eylül
1986
Sayı: 73
2 DM

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNDEN

9 YOLDAŞIMIZIN ÖLÜMÜ İLE BİTEN

1 AĞUSTOS 1986/DERSİM-OVACIK

KATLIAMININ HESABINI SORACAĞIZ!

*Savaşçılarımızın örnek direnişleri;
boyun eğmez tutumları bize örnek olacaktır!*

*Partimiz hatalarından gerekli dersleri
çıkarak, sınıf mücadelesini daha da kararlı bir
şekilde sürdürecektir!*

Dünya proletaryası ve ezilen halkları!

İlericiler, yurtseverler, devrimciler, yoldaşlar!

Türkiye'nin her ulustan emekçi halkı!

1 Ağustos/1986 günü Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Topuzlu Köyünde, sabah saat 8.00 civarında başlayan ve saat 17'ye kadar süren ve partimiz TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu TİKKO'nun bir gerilla birliğiyle faşist diktatörlüğün, kolluk kuvvetleri, özel yetiştirilmiş faşist timleri arasında top-

lam 9 saat kadar süren çatışmada 9 Halk Savaşçısını şehit verdik. 9 Halk Savaşçımız daha bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve yüce komünizm uğruna silah elde, teslim olmadan, direnerek şehit düştüler. Partimizin aldığı ağır kayıp sonucu düşman sınıflar, onların çanak yalayıcıları, zevklerinden uort

köşe olup bayram yaparken, çilekeş halkımız yasa boğuldu. Gözyaşları döktü, dava yoldaşları, ağır kayıbmızdan derin bir üzüntü duyarken, acılarını sınıf kinine aktardılar, her şeye rağmen yaşam ve mücadele acı kaybımıza rağmen, sürdü sürmeyede devam edecek.

TİKKO GERİLLALARI TERCAN'DA JANDARMA OVACIK'DA POLİS KARAKOLUNA SALDIRDILAR!

Faşist Türk Devletine Karşı Girişilen Baskınlarda *Hıdır Yeter* Yoldaşı Kaybettik!

Partimiz önderliğindeki Halk Ordumuz TİKKO gerillaları, 16 Eylül 1986 tarihinde, Erzincan İli Tercan ilçesinin Yollarüstü Jandarma karakoluna bir baskın düzenledi. Türk devletinin yöredeki dayanağı olan, yöre halkı üzerinde işkence, baskı, sindirme uygulamalarıyla önemli ölçüde dikkat çeken Yollarüstü jandarma karakoluna gerillalarımızın düzenlediği baskın sonucu, karakol komutanı olan Astsubay Merin Uzun ölümle cezalandırıldı. Baskın eyleminde jandarma çavuşu İbrahim Özlal'ta ağır yaralandı.

Partimizin yiğit savaşçılarında Hamit (Hıdır Yeter) yoldaşa, bu eylemde faşist ordunun güçleriyle girişilen çatışmada şehit düştü. Ama onun partiye ve halka bağlılığı, düşmana olan kını, öfkesi, engel tanımazlığı, cesareti, Partimizin hayatın her alanındaki mücadelesinde ve özel olarak gerillalarımızın düşman mevzilerine karşı bundan sonrada düzenleyeceği gerilla baskınlarında bize örnek olacak, yaşayacaktır. Nitekim Hıdır Yeter yoldaşın anısı, 22 Eylül 1986 günü gerillalarımızın Ovacık eylemiyle bir kez daha dile geldi.

22 Eylül günü gerillalarımız, Türk devletinin Ovacık merkezindeki Polis karakoluna karşı başarılı bir gerilla baskını düzenlediler. Geceleyin saat 22.30 sıralarında Ovacık'a giren gerilla gurubumuz, ilçe elektriklerini keserek gerçekleştirdikleri karakol baskınında komiser yardımcısı Ali Yörükçü'yü ölümle cezalandırdılar. Bu baskın

sırasında polis Zekeriya Gökerkaç'ta nasibini alarak ağır bir şekilde yaralandı. Bilindiği gibi Ağustos ayında faşist türk devleti; Partimizin 9 yiğit savaşçısını Ovacık'ta alçakça katletmiş, ardından Irak Kürdistanında gerçekleştirdiği barbar saldırıyla yüzlerce yoksul Kürt köylüsünün kanını akıtmıştı.

Komprador Patron-Ağa devleti sevinç çığlıkları atıyor, başarılarından demi vuruyordu. Bir yandan da demokrasi nutuklarıyla genelde emekçi halkımız, özel olarak çok daha yoğun bir şekilde Kürdistan'da sürdürdüğü baskı, işkence, katliam ve operasyonların perdelemeye çalışıyordu.

Oysa emekçi halkımızın acısı, Kürt ulusunun feryadını duymamak için sağırlık olmak lazım. Şimdiye kadar "kökünü kazıdık, artık bellerini doğrultamazlar" dedikleri devrimciler, Ovacık'ta Erzincan'da olduğu gibi Türk devletinin karışına yeniden dikildiler, dikilecekler.

Onlar, kırmakla tüketilemeyecek olan en büyük güç halka dayanıyorlar. Halk varoldukça onlarda varolacak, yaşayacak, ağır darbeler yaralar alsalarda gelişecek, güçlenecek ve mutlaka zafere ulaşacaklardır. Partimizin Eylül ayında Türk devletinin yakanda bahsettiğimiz bazı resmi ve ayrıca bir dizi sivil odaklara karşı yürüttüğü baskın eylemleri, onun hayatın her alanında sürdürdüğü mücadelesinin bir parçasıdır. Partimiz faaliyet yürüttüğü her alanda halkın günlük, acil her sorunundan tutulmada temel olan her probleme kadar gücü oranında sınıf mücadelesini omuzlamaktadır. Bütün problemlerin, dengesizlik ve eşitsizliğin köklü çözümü proletaryanın önderliğiyle mümkün olabilir.

Bunun için bir kez daha, partimizin yükselttiği bayrak altında, tüm devrimci, demokrat, yurtseverleri ve emekçi halkımızı saf tutmaya çağırıyoruz.

Türk hakim sınıflarının bu katliam sonucunda başta geçici gerilla birliğinin komutanı ve parti üyesi Doğan ME-MEÇİL yoldaş olmak üzere; Yusuf TOSUN—Sölyeman KAYA—İmam UTAN—Cumhur İÇÖZ—Ali DEMİR—Cabıt OĞUZ—Yusuf YILDIRIM ve İsmail KAYA yoldaşlar şehit düştüler. Partimizin direniş çizgisi dağların doruklarında, faşist ordunun kahpe pusularında, düşman çemberinde bir kez daha can bedeli bir mücadele ile yaşandı. Sayı ve teçhizat bakımından kat kat güçlü düşman güçlerine rağmen, savaşçılarımızın gökgürültüsünü andıran silah sesleri, helikopter takarıları arasında yükselttikleri "YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ORDUMUZ

TİKKO" "GERİLLALAR ÖLMEZ" vb. sloganlar halka ve bizlere cesaret verirken düşman güçlerine korku verdi. Onları acz içine düşürdü. Düşman çemberinde ve pusularda haykırın bu komünist şairler, yığınlığın, korkaklığın, teslimiyetin kol gezdiği, devrimcilik adına binbir türlü sahtekârlıkların yapıldığı, komprador patron ağa devletinin "yok ettik" "ezdik" yalanının ortalığı toz dumana boğduğu demokrasi sahtekârlığının yüzünce yapıldığı bir dönemde, parti ve ordu savaşçılarımız örnek bir komünist direniş sergileyerek, teslimiyete, yığınlığa, korkaklığa ağır bir darbe indirirken, faşist diktatörlüğün katliam, baskı, zulüm politikası, demokrasi sahtekârlıkları bu olay nezdinde bir kez da-

ha açığa çıkıyor ve kılıftan öte bir şey olmadığını görüyoruz. Halk savaşçılarımızın dağların doruklarında haykırdıkları komünist şairler, sergiledikleri örnek komünist direniş, sönmeyen bir meşale olduğu gibi, geleceğin aydınlık ve mutlu günlerini müjdecisi, bunları elde etmenin biricik yolu, halka, devrime ve partiye bağlılığın ispatı ve devamıdır.

Partimiz bu gün olduğu gibi, gelecekte de onlarca yoldaşın kanı ile kızıllaşan ve dahada kızıllaşacak olan bu yolda yürümeye devam ederken, olumsuz yanlarını dahada geliştirerek, olumsuz yanlarını hata ve eksiklerini suratla açarak, halk mücadelesinden bir adım dahi geri atmadan, bağımsızlık, demokrasi sosyalizm ve komünizm mücadelesini mutla-

Ölümsüz Anıları Mücadelemizde Yaşayacaktır!

Doğan Memeçil

Ali Demir

Yusuf Yıldırım

ka başarıya ulaştıracaktır. Baskı, zulüm, katliam, işkence ve idam sehpaları, bizi yolumuzdan alıkoyamayacağı gibi, sınıf kinimizi ve bilincimizi dahada sıklaştıracaktır. Emperyalistler, sosyal emperyalistler ve her türden dünya gericiileri şunu iyi bilmelisiniz ki, geçici başarılar ve zaferler sağlayabilirsiniz. Ama er yada geç dünya proletaryası ve ezilen halkların mücadelesi, sizlerin saltanatlarınızı yıkarak tarihin karanlık mezarına koyacaktır. Zafer, dünya proletaryasının ve ezilen halkların olacaktır.

Emekçi Halkımız, Yoldaşlar!

9 yoldaşımızın ölümü ile sonuçlanan olay kısaca şöyle gelişmiştir.

Uzun bir yolculuktan sonra Ovacığın/Topuzlu köyüne gelen gerilla birliğimiz, gecenin belli bir saatinden sonra nöbet tutmaya başlayarak burada konaklamışlardır. Sabah saat 8.00 civarına geldiğinde o anda nöbetçi olan yoldaş (Cumhur İçöz) üç askeri aracın köye doğru ilerlediğini saptamış ve derhal ateş ederek, düşman güçlerinin köye girmesini engellemiştir. Başlayan çatışma üzerine diğer yoldaşlar derhal harekete geçmiş, bir bölüm yoldaş çatışmayı sürdürürken, diğer bir bölüm yoldaş köyden çıkarak, Hanuşağı köyüne ve ormanlık alana doğru ilerlemeye başlamışlardır. Topuzlu köyündeki çatışmada savaşçılarımız örnek bir direniş göstermiş, düşman sınıfların köye girmelerini uzun bir süre engellemişlerdir. Çatışmanın belirli bir süresinden sonra panzerde çatışmaya katılmış, zamanın ilerlemesi üzerine yoldaşlarımızın Hanuşağı mevkesine doğru ilerlemesi üzerine ve düzenli geri çekilmesi ile bu alana doğru kaymış ve yaygınlaşmıştır.

Düşman güçleri çıkan çatışma üzerine derhal yeni takviye güçler istemişlerdir. Çatışma çıkan yörede faşist ordu güçleri bir haftadan beri operasyon halindeydiler. Düşman orduları araziye cadır açmış gece köy baskınları yapar-

ken, aynı şekilde yollara pusu kuruyor, gündüzleri ise araziye denetliyorlardı. İstenilen yardım üzerine ilk etapta bu güçler harekete geçiyor ve kendilerine doğru ilerleyen yoldaşlarımızın yoluna pusu kuruyorlardı. Çatışmadan kısa bir süre sonra helikopterde çatışmaya katıldı, stratejik nokta ve geçiş yerlerine faşist silahlı güçleri yerleştirdiler. Böylelikle yoldaşlarımızın hareketi havadan kontrol edilirken, aynı zamanda önlere pusu kuruldu. Yoldaşlarımızın bir bölümü kurulan bu pusular sonucu katledildiler. Diğer bir bölümü çatışmayı devam ettirdiler burada çatışma saatlerce devam etti, devrimci sloganlar burada da var güçle haykırıldı. Son mermiye kadar, birlikte telâhi çekecek güç olduğu müddetçe çatışmaya devam ettirildi. Sonuç olarak saat 17.00 civarlarına geldiğinde 10 kişilik gerilla birliğinde dokuz yoldaşımız şehit düştü, bir yoldaşımız ise sağ olarak kurtuldu.

Düşman güçleri çatışma esnasında yoldaşlarımızın gösterdiği devrimci direniş, haykırıkları komünist sınırlar karşısında çığına döndüler. Bazı yoldaşlarımız, yaralı olduğu halde ağır işkenceler yaparak katlettiler. Parti sırlarının mevcut olduğu notları çigneyerek imha etmeye çalışan DOĞAN MEMEÇİL yoldaşın cenelerinin kırarak ağzındaki notları almaya çalıştılar. Ayrıca çatışma çıkan köyde, emekçi halka yoğun baskı, işkence yaptılar ve tutuklamalarda bulundular.

İlericiler, Devrimciler, Yoldaşlar!

Hakim sınıfların efendileri emperyalistlerin bu çatışma yolu ile partimize ve onun önderliğindeki ordumuz TİKKO'ya ağır bir darbe vurmasında gerilla birliğimizin ve partimizin öncelikli hataları ve eksiklikleri olmuştur. Eğer bu hata ve eksiklikler olmasaydı, böylelikle ağır bir darbe almayacağımız veya az kayıp vereceğimiz bir gerçektir. Bu hata ve eksikliklerimizi şöyle sıralayabi-

liriz.

Birincisi: Parti bölge komitesinin, yaz dönemi boyunca gerilla birliklerinin gündüzleri köyde kalmaları yasak olmasına rağmen disiplinsizlik yapılarak, köyde kalınması ve hantal davranılması.

İkincisi: Hemen yakın çevrelerde asker olduğu ve operasyon olduğu köylüler tarafından yoldaşlarımıza söylendiği, uyarılar yapıldığı halde, durumun dikkate alınmaması —Ki gelen askeri konvoyun operasyon halindeki güçlere erzak götürdüğü ortaya çıktı. Ayrıca kalınan köy birkaç köyle bağlantı sağlayan bir köy olduğu da dikkate alınmamış ve düşman küçümsemmiştir.

Üçüncüsü: Köyü çatışma ile birlikte ilk terk eden yoldaşların yanına çevreyi bilen bir yoldaşın verilmemesidir. Bu yoldaşların tümü çevreye yeni gelen ve araziyi bilmeyen yoldaşlar olduğu halde, çevreyi bilen yoldaşların tümü ilk etapta çatışmaya girmiş, önce çıkan yoldaşlar çevreyi bilmediklerinden dolayı rastgele hareket etmiş ve askerin bulunduğu çevreye giderek, pusuya düşmüşlerdir.

Dördüncüsü: Silahların ve bunlara ait mermilerin yetersiz olmasıdır. Bu durum gerek partimizin bir sorunu ve sorumluluğu ve gereksede bu guruba yeterince silah verilmemesinin bir sonucudur.

Beşincisi: Gerilla birliğindeki yoldaşlarımızın çoğunluğunun bölgeye yeni gelmesi ve tecrübesiz oluşu.

Altıncısı: Düşman güçlerinin çevrede operasyon halinde oluşudur.

Yoldaşlarımızın çatışma içerisindeki tavırları esas olarak olumlu olmasına rağmen, yetkili yoldaşların veya yoldaşın işlediği yukarıdaki hatalar ağır kayıpta esas rol oynamıştır. Partimiz bu noktadaki hatalarını, diğer birçok konuda olduğu gibi halkımızın bu konularda sistemli olarak yürüttüğü eleştirilerin doğru ve yerinde eleştiriler olduğunu kabulleniyoruz. Halkın tavrının partimize sahip çıkmanın bir örneği olarak kav-

rarken, bundan böyle eleştirilcri daha da dikkate almayı, bunlardan gerekli dersleri çıkarmayı devrimci bir sorumluluk ve görev olarak kavıyoruz. Ayrıca çatışma içerisinde yoldaşlarımıza elinden gelen yardımı yapan, hatta bugüne kadar görülmeycn örnek davranışlar göstererek yoldaşlarımızı kurtarmaya çalışan fedakarlık örneklerini, olaydan sonra partimize ileten yüzlerce başsağlığı dileğini vb. olumlulukları takdirle karşıyor ve çilekeş halkımıza iletmeyi devrimci bir sorumluluk olarak kavıyoruz.

Tüm Ezilenler!

Komprador patron-ağa devletinin bu katliamı sonucunda şehit düşen yoldaşlardan:

Doğan Memeçil: Tunceli merkez köylerinden biri olan, Halbori köyünde yoksul Kürt köylüsünün çocuğu olarak dünyaya geldi. Çocuk yaşta devrimci fikirlere ve partimize sempati duydu. Yerleşik olarak belli bir süre örgütlendi ve aktif olarak gerilla birliklerine ve partimize destek sağladı. 1983'de profesyonel faaliyete çekilerek, gerilla birliklerinde çeşitli kademelerde örgütlendi. Alt bölge ve muntika komutanlıklarında görev yaptı. 1984'dün en son aylarında parti aday üyeliğine alındı. 1985 Mart'ında parti üyeliğine alındı. Mücadele süresince partimiz önderliğindeki bir çok eyleme aktif olarak katıldı ve en önde savaştı. Düşmana karşı umansız ve cesatlı idi. Hiçbir baskı onu yıldırmaya ve karamsarlığa kaptırmadı. Kendisini her alanda sürekli olarak geliştirdi. Parti içi ve dışı sapmalara karşı esasta doğru tavır alarak mücadele eden bir komünistti. Kitleleri devrim doğrultusunda örgütlemeye çalıştı. Çatışma esnasında örnek tavrılar gösterdi. Partimizin şiarlarını sonuna kadar haykırırken son mermisine kadar düşman güçleriyle çatıştı. Geçici gerilla birliğinin komutanı olarak daha evvel saydığımız bazı hataları işlemesinde önemli rol oynadı. Partiyec, halka ve devrime bağlı bir yoldaştı. Son duyulan slogan "GERİLLALAR ÖLMEZ" idi.

Yusuf Tosun: Tunceli merkez köylerinden biri olan, Halbori köyünde yoksul bir Kürt köylüsü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Çocuk yaşta partimize sempati duydu. Yerleşik olarak örgütlendi. Yaşamını sürdürebilmek için şehirde ve köyde üretime katıldı. Partimizi ve ordumuzu maddi ve manevi olarak destekledi. 1985 Sonbaharında şehirlerden kırlara çekilerek ileri sempatizan olarak profesyonel gerilla birliklerinde yer alarak örgütlendi. Verilen görevleri en aktif bir biçimde yerine getirdi. Çeşitli sapmalara ve hiziple-re karşı doğru tavır aldı. Halka, devrime, partiye bağlı bir yoldaştı.

İmam Utan: Tunceli Ovacık ilçesi-ne bağlı Çakber (Güneykonak) köyünde bir Kürt köylüsü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Köyde ve şehirde faaliyet yürüttü. 1985 yazında profesyonel

faaliyete çekilerek gerilla birliklerinde savaşçı olarak örgütlendi. Partimizin başarısı için sonuna kadar uğraştı. Partimizin bir çok eyleminde aktif görev aldı. Düşmanın ağır baskılarına boyun eğmedi. Partiyec, halka, devrime bağlı bir yoldaştı. Çatışmada yaralı olarak ele geçirilerek, işkenceyle katlettiler.

Cumhur İçöz: Sivas'ın Şarkışla ilçesinde dünyaya geldi. Şehirlerde hem üretime katıldı, hem de devrimci faaliyet yürüterek partimizi aktif olarak destekledi. Cumhur İçöz yoldaş önceleri TİİKP'ye sempati duyan bir yoldaştı. Daha sonra TİİKP'nin karşı devrimci yönünü görerek, TKP/ML saflarında ye-

rini alarak, daha aktif sınıf mücadelesine atıldı. 1986 Temmuz'unda daha aktif faaliyet yürütmek amacıyla bölgeye geldi. Kısa süreli kırsal kesim yaşamında yoldaşların sevgisini kazandı. Yoldaş, fedakar, alçakgönüllü ve partiye, devrime ve halka bağlı bir yoldaştı.

Ali Demir: Tunceli Hozat ilçesinde dünyaya geldi. Bir çok emekçi gibi yaşamını sürdürmek için yurtdışına. Avusturya'ya çalışmaya gitti. Burada parti faaliyetlerini en aktif olarak yürüten, partimizin gelişmesine ciddi katkılarda bulundu. Kitleler içinde ağır başlı, olgun, fedakar çalışmalarıyla geniş destek ve sevgisini kazandı. O tutarlı bir devrimci

FİLİSTİNLİ ŞEHİT OĞLU

Siper etmiş göğsünü mermilere
Parçalamışlar vücudunu
Sere serpe uzanmış toprağa
Özgür Filistin uğruna

Etraf karanlık
Sessizlik alabildiğine
Yanan meşaleler ilerliyordu
Şehidin yattığı yere
Yaşlı kadın ve çocuklar
Silahlıydılar

Önlerinde biri henüz onüç yaşında
Başında poşu, esmer tenli, gözleri iri iri
Sert adımlarla yürüyordu
Gerillalar gibi

Şehit oğluydu o
Vardı babasının başına
Gömdü elindeki meşaleyi toprağa
Bilekler çelik gibi kalktı semaya
Anısında ydılar şehitlerin
İşaretinde zaferin

Şimşek gibi gürleyen ses
Aydınlattı karanlığı
Dağıttı sessizliği
Şehit oğlundu bu nefes
Tavram rast (Zafere kadar devrim)
İşte babasının düştüğü yerden
Oğlunun devraldığı bu kavga
Kurtuluşun sembolüydü
Yiğit filistin halkına

O çocuğun gözündeki nefreti
Çok derinden haykırıyor beni
Zaferinize selam, şehitlerinize saygı
Yaşasın Halk Savaşı

Cumhur İÇÖZ

olarak kurtuluşun yurt dışında olmaya-
cağını bilen, şekere bulanmış mermi mi-
sali burjuva demokrasininin kurtuluş ol-
madığını kavrayan bir yoldaşı. Bu bi-
linçle daha aktif ve zorlu bir mücadeleyi
gönüllü olarak göğüsleyen ve Türkiye'-
ye gelen bir yoldaşı. Yüreği mücadele
ateşiyle yanıp tutuşan, bu doğrultuda
büyük bir heyecan ve azimle faaliyetlere
giren bir savaşıydı. Partiyeye, halka ve
devrime bağlı bir nefesdi.

Süleyman Kaya: Hozat ilçesinin
Ergen köyünde dünyaya geldi. Başlan-
gıçta PKK'ya sempati duydu. 1985'te
PKK'nın gerici çizgisinin yanlışlığını
görerek partimizin ML çizgisini benim-
sedi ve bu doğrultuda faaliyet yürüttü.
1986 Temmuz'unda daha da aktif bir fa-
aliyet yürütmek amacıyla bölgeye geldi.
Kısa süren yaşamında yoldaşların sevgi
ve saygısını kazandı.

Yusuf Yıldırım: Tunceli merkez
köyü Hopik'te dünyaya geldi. Partimiz
faaliyetlerini kırsal kesimlerde ve şehir-
lerde katılarak yürüttü. Daha evvel kısa
bir süre kırsal kesimlerde profesyonel
olarak çalıştı. 1986 Temmuz'unda şehir-
lerden yeniden kırsal kesime geldi. Gerilla
birimlerinde örgütlenmeyi daha da
aktif bir mücadele için benimsedi.

Cahit Öz: Hozat ilçesinde dünyaya
geldi. Partimiz önderliğinde örgütlendi.
1986 Temmuz'unda daha da aktif bir fa-
aliyet yürütmek için bölgeye geldi. Partiyeye,
devrime ve halka bağlı bir yoldaşı.

İsmail Kaya: Sivas'ın Divriği
ilçesinde dünyaya geldi. Şehirlerde parti
faaliyetlerini yürüttü. 1986 Temmuz'-
unda bölgeye geldi. Kırsal kesimde
örgütlendi. Partiyeye, halka ve devrime
bağlı bir yoldaşı.

Her Milliyeten Emekçi Halkımız!

Bu güne kadar ezilenlerin hakkı mü-
cadelesi uğruna verilen savaşta dünyada
milyonlarca emekçi, ilerici, devrimci,
yurtsever, demokrat ve komünist şehit
düşmüştür. Dünyada uzlaşmaz karşıt
sınıfların ortaya çıkışından günümüze
kadar, sınıf mücadelesi, ezen ve ezilen
arasında çeşitli biçimler alarak devam
etmiş, bu günde daha şiddetli bir biçimde
devam etmektedir. Mücadele tüm
sınıfların ortadan kalktığı dönemde kadar
devam edecek ve daha nice kanlar dökü-
lecek, mücadeleler verilecektir.

Bugün dünya karşı devrim cephesi-
ni oluşturan emperyalizm ve sosyal
emperyalizm, onların uşakları ve her
türden gericilik dünya proletaryasının,
ezilen halkların ve ezilen ulusların düş-
manıdır. Bağımsızlık, demokrasi, sosya-
lizm ve yüce komünizm mücadelesini
bastırmak için tüm karşı devrimci
yöntemleri her alanda amansızca kul-
lanmakta ve sınıf mücadelesinin başa-
rılıya ulaşmasını engellemek için elinden
geleni yapmakta, kendi iktidarını ve sal-
tanatını korumak için, başta her
alanında örgütlenmekte. Devrim müca-
delesini zor, demagoji, baskı, katliam

yoluyla engellemeye çalışmaktadır.

Dünya proletaryası ve ezilen halk-
larının karşı-devrimci yıkabilmesi ve ni-
hai amacını gerçekleştirilmesi için doğru
bir çizgide, toplumsal bayatın her kesitinde
örgütlenmesi şart ve zorunlu ol-
masının yanı sıra, bu örgütlenmelerin tü-
münü doğru bir şekilde yönlendirecek
olan ve iktidar mücadelesini başarıya
ulaştırarak olan proletarya partisinin ve
önderliğinde silahlı güçlerinin örgütlen-
mesi, bunun önderliğinde örgütlenmek
zorunludur. Sınıf mücadelesini ancak
ML rehberliğinde komünist partisi başa-
rılıya ulaştırabilir. Bundan başka herban-
gi bir yol bizi kurtuluşa götürmez.
Sömürü, baskı ve zulümden kurtarıl-
maz.

Emperyalistler, sosyal emperyalistler
ve onların uşakları sınıf mücadelesini
bastırmak için bin bir türlü hile, komplo,
demagojiye başvururken, demokrasinin
sahlekarlığını yapmaktan geri
durmuyorlar. Öte yandan en barbar bir
şekilde dünya proletaryasının ve ezilen
halklarının mücadelesine saldırıyorlar.
Katliamlar düzenliyorlar. Dün Peru'da,
Peru Komünist Partisinin önderliğinde-
ki halk ordusunun 400 kadar gerillasını
cezaevlerinde katleden, Britre'de ba-
ğımsızlık mücadelesini yürüten anti-
faşist, anti-emperyalist gerillaları katle-
den, Afganistan'ı yağmacı amaçlar ile iş-
gal eden, Nikaragua'ya saldıran, Filistin
ulusunun hakkı mücadelesini vb. vb.
kanla bastırarak emperyalistler, sosyal
emperyalistler ve onların çanak yalayıcıları,
uşaklarıdır.

Ülkemizdeki durum bundan ayrı
düşünülemez. Yıllardan beri her milliyet-
tenden emekçi halkımızı sömürü, baskı,
zulüm altında tutan hakim sınıflar, bu-
günde daha azgın bir şekilde faşist yön-
etmelerini sürdürmektedirler. Ülkemizde
12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün iş
başına gelmesiyle birlikte, baskı, zulüm,
sömürü, işkence düzeni daha da katmer-
leşti. Emekçi halkımız üzerinde tam bir
terör estirilmiştir. Geçmişte olduğu gibi
bu dönemde ve günümüzde emekçiler
en ağır baskıya tabi tutulmuş, Kürt ulusu
ve azınlık milliyetler üzerine azgın millî
baskı uygulayarak baskı altında tutul-
muştur. Demokrasi sahtekarlığı altında
ülkemizde zulüm kol gezmiş, yüzlere
devrimci, ilerici, komünist işkencehane-
lerde, darağaçlarında, zindanlarda, dağ-
larda, sokaklarda ve ovalarda katledil-
miştir. Bugünde sivil görünümüne faşist
CUNTA, kukla Özal hükümeti komprador
patron-ağa devletli, hütün baskı
yöntemlerini kullanırken özellikle gerilla
faaliyetlerine ve silahlı örgütlenme-
lere ve bu bölge halkına daha da azgın bir
şekilde saldırmakta, katliamlar düzenle-
mekte, toplu katliamlar yapmakta,
köyleri boşaltmakta, köyleri bombala-
makta, ajan-ihbarcı, özel yetiştirilmiş fa-
şist timler yetiştirmekte, devrimcileri
yakalamak ve imha etmek için milyon-
larca para ortalağa dökmektedir. Ama
bütün bunlar komprador patron-ağa

devletinin, silahlı örgütlenme, silahlı
mücadeleden, gerilla örgütlenmesinden
duyduğu korkuyu, paniği yok etmediği
gibi giderek daha da artırmakta ve tam
bir telâş içinde hareket etmektedir.

Çilekeş Halkımız!

Ülkemizde komprador patron-ağa
devletinin ve efendileri emperyalistlerin
düzenini, hakimiyetini, sömürsünü
yıkmanın, ezilen ulus ve azınlık milliyet-
ler üzerindeki millî baskıyı kaldırmanın
ezilenleri nihai kurtuluşa götürmenin
yolu demokratik halk devrimini yap-
mak, giderek sosyalizm ve komünizme
gelmeştir.

Demokratik halk devrimini gerçek-
leştirmenin yolu silahlı Halk Savaşı yo-
ludur. Halk Savaşı kurlardan şehirlere
doğru gelişen, halk iktidarının parça
parça kurularak, şehirlere kurlardan
kuşatılmasına dayanır. Bu savaş kısa sü-
reli değil, uzun süreli bir savaş olacaktır.
Karşı devrim iktidarından alışı, ede-
cek olan esas mücadele biçimi silahlı
mücadele olacaktır. Demokratik halk
devriminin özü toprak devrimidir. Ülke-
mizde toprak sorununu çözmeden sosya-
lizme geçmek mümkün olmadığı gibi,
bunun çözümü emperyalizmin ve uşak-
larının düzenini proletarya önderliğinde
yıkmağa bağlı bir sorundur.

Ülkemizde devrimin başarıya ulaş-
ması demokratik halk iktidarının
gerçekleştirilip yaşatılması, sosyalizme
geçip, komünizme varmak için bu gün
halkın üç büyük silaha ihtiyacı vardır.
Bunlar komünist partisi, önderliğindeki
halk ordusu, önderliğindeki halk bir-
leşik cephesidir. Bu devrimci silahlar
esas olarak silahlı mücadele içerisinde
inşa olup gelişecek olan silahlardır. Kar-
şı devrimin iktidarını yıkmak, devrimin
kazanımlarını korumak için halkın sila-
hlı gücü ve örgütlenmesi olan halk or-
dusunun inşası şart ve zorunludur. Bu
güç örgütlenmeden devrimi zafere ula-
ştırmak, kazanımları korumak mümkün
değildir. Günümüzde bu örgütlenmenin
esas biçimi gerilla örgütlenmesi ve gerilla
savaşıdır. Gerilla savaşı silahlı müca-
dele içerisinde basitten karmaşığa,
zayıftan kuvvetliye doğru gelişecek, gi-
derek düzenli ordu halini alacaktır. Sa-
vaş halkın desteği, aktif katılımı olma-
dan başarılamayacağı gibi, kan dökül-
meden de başarı mümkün olmaz. Parti-
miz bu gün hata ve eksikliklerine rağmen
bu görevi başarmak için var gücüyle
çalışan proletaryanın kurmayıdır. Doğru
bir siyaset ve örgütlenme olmadan
kurtuluşumuzun olmayacağı gerçeğini
kavrayarak partimiz TKP/ML ve önder-
liğindeki halk ordusu TIKKO'yu destek-
leyelim, düzene karşı savaşmak için
TIKKO gerilla birliklerinde, millî teşki-
latında çeşitli görev hücrelerinde, mesleki
örgütlerde, parti saflarında örgütlenelim.
En ufak bir desteği, en yüksek fedakârlığı
partimizden esirgemeyelim. Başarısızlıklardan
umutsuzluğa, karşı

devrimin baskılarından yıldınlığa kapılmayalım.

Yoldaşlar!

Dört elle görevlerimize sarılalım. Olumlu yanlarımıza sahip çıkarken, olumsuzluklarımıza karşı çıkalım, düzeltelim, düşmanı küçümsememenin yanı sıra, onun gücünü abartmayalım. Kazanımlarımızı korumak için parti ve ordu disiplinini savaş kurallarını hayatın her alanında titiz bir şekilde hayata uygulayalım. Parti ve ordumuzu göz beğimiz gibi koruyalım. Şehitlerimize sahip çıkmanın yolu budur. Onların mücadelesini sürdürmek, başarıya ulaştırmaktır. Saflarımızda sağ ve sol anlayışlara karış mücadele edelim. Daba zorlu ve çetin mücadeleler için saflarımızı sıklaştıralım. Halka güvenelim. Kayıplarımızdan umutsuzluklara ve karamsarlığa kapılmayalım. ML rehberliğinde yürüyerek tarihi görevlerimize dört elle sarılalım. Zafer er geç proletarya önderliğinde ezilenlerin olacaktır. Hiç bir güç engelleyemeyeceği gibi, katliam, baskı, zulüm partimizi ve önderliğimizdeki ordumuzu gittiği yoldan alıkoyamayacaktır.

- Halk savaşçılarımız ölümsüzdür!
- Kahrolsun emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve her türden gericilik!
- Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!
- Yaşasın Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm ve Komünizm Mücadelemiz!
- Yaşasın Halk Savaşı!
- Yaşasın Gerilla Savaşı!
- Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Önderliğindeki Halk Ordusu TIKKO!

TKP/ML 1 No'lu Bölge Komitesi
Ağustos/1986

**İŞÇİ-KÖYLÜ
KURTULUŞU**

**Mao Zedung
Özel Sayısı
Çıkıyor**

www.tikk-online.net

ÇIKMASINI İSTEMİYORUM

Yıkıntılar altında kalaçağım
Kıyamet koptuğunda
Nemrut ateşleri düşecek tepeme
Güneşi cehennem bulutları perdeleyecek
Ah anacığım ah!
Bir yanım ötürken
Bir yanım dirilecek

Ah çekiyorum
Mahzunlanma
Ah anacığım ah!
Bunların ki anasını ben
Evet evet ben
Ben belliyeceğim.
Tüfeğimle çıkacağım
Yıkılmış
Beton binaların altından
İşte o zaman
Sur düdüğünü ben öttürecekim
Ayağa kalkacak cümle mahlukat
Adım adım, barikat barikat
Yeraltı karargâhlarına yürüyecekim.

Ben ki
Yanmış bir dünyadan
Yeşil bir dünya yaratabilirim
Atmosferin zehirini
Uzayın karanlıklarına atabilirim
Lakin
Çıkmasını istemiyorum kıyametin
Hakkı vardır şu güzelim hayatta
Şu çiçeğin şu bebeğin
Ve zincirli de olsa
Şu hürriyetin.

4 Eylül-86
M.Oruçoğlu

12 EYLÜL'ÜN 6. YILDÖNÜMÜ VE ARA SEÇİMLER!

Ülkemiz sınıf mücadelesi tarihinde kapkara bir dönemin başlangıcı olarak simgeleşen 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi, ara seçimler arifesinde 6. yılını doldurdu. ABD emperyalizminin onay ve direktifiyle gerçekleşen bu darbe, ABD emperyalistlerinin ve türk hakim sınıflarının gelinen o dönemde bir dizi, ülke ve bölge sorunlarını çözmeyi ve buna uygun olarak siyasi yapılanmayı yeniden düzenlemeyi amaçlıyordu. Türk hakim sınıflarının 1980 yılında ekonomik ve siyasi alanda yeniden yapılanmaya yönelik iki önemli adımını Özal "24 Ocak 1980 kararları ekonomik reform, 12 Eylül müdahalesi siyasi reform" şeklinde ifade ederek bu gerçeğe parmak basmaktadır.

İMF tarafından dayatılan ve Türk hakim sınıflarında iktisadi alandaki sorunlarına çözüm olarak benimsedikleri 24 Ocak kararları 7 yıla yakın bir süredir uygulanmaktadır. Emperyalist tekel-lerin ve tefeci kuruluşların ülkemizdeki sömürü ve talanlarını kat kat artıran, bir avuç holdingci konpradorun eşi görülmemiş buyutlarda palazlanmasına hizmet eden bu politika, işçileri, ücretlileri açlığa mahkum etti. Küçük ve orta çapta iş sahiplerinin sayısını iflaslarla hızla azaltırken, önemli bir bölümünü yoksullaştırdı. Liberal, rekabet temelinde pazar ekonomisi olarak sunulan bu politika, hakim sınıflar açısından bugün hala alternatifsizdir, tek seçenektir. Ara seçimlere katılan hiç bir parti, açlık ve yoksulluk edebiyatı ve uygulamalara yönelik bazı eleştiriler dışında temelde cleştiri getiremediği gibi, farklı bir alternatifde sunamamaktadırlar. İMF tarafından dayatılan bu politika, ara seçim sonuçları ne olursa olsun esasta sürecektir.

Özal'ın siyasi yapıda reform olarak nitelendirdiği 12 Eylül darbesinin amaçlarından biride, 24 Ocak kararlarının en başarılı bir şekilde uygulanmasının alanını yaratmaktır. Buda, halkın tüm demokratik haklarının gasbı ve örgütlerinin dağıtılmasıyla mümkündür. Nitekim 12 Eylül cuntası bu görevini önemli ölçüde başardığı gibi, bu başarısını uzun süreli kılmak içinde anayasa ve yasalarda önemli değişiklikler yaptı. Faşist cunta halka ve halkın örgütlü güçlerine yönelik faşist terör ve baskılarını geçtiğimiz 6 yıl boyunca aralıksız olarak sürdürürken, temsil ettiği hakim sınıf kliğinin iktidar içindeki hakim konumunda önemli ölçüde pekiştirdi. Hatta bu amaçla diğer hakim sınıf partilerinin siyasi yöneticilerine önemli yasaklar getirdi.

Bu gün hâlâ siyasi iktidardaki ege-men güç, cunta tarafından temsil edilen

Merkezci Kemalist-İnönücü kesimdir ve gemleri bunlar ellerinde tutmaktadırlar. 12 Eylül askeri darbesiyle iktidarı ele geçiren ve sürec içinde bu konumlarını pekiştiren, 1982 anayasa referandumuyla bu konumlarına hukuki statü kazandıran merkezci kanat, bu gün Cumhurbaşkanlığı, Cumhurbaşkanlığı konseyi, Genelkurmay başkanlığı ve ordunun üst kademelerini kontrollerinde tutarken, yasama, yargı ve yürütme organlarını da önemli ölçüde büyük bürokratlar aracılığıyla yönlendirmekte ve denetlemektedirler. Bu kesim iktidar mücadelesindeki stratejisini 12 Eylül darbesi ve 1982 anayasasıyla ortaya koydu. En az on yıl iktidarı ellerinde tutmak temelinde oluşturulan bu strateji, şu ana kadar önemli bir kayaya çarpma- dan ve değişikliğe uğramadan sürdürülmüştür. Bu amaca hizmet için 1982 anayasasına konan yasakların önemli bir bölümü eski anlam ve önemini yitirmiş durumdadır. Bu yasaklar kaldırılrsa bile bu kesim bundan, bu günkü şartlarda fazla etkilenmeyecektir. 1983 Kasımından sonra, ANAP'ın hükümet olmasından itibaren oluşan iktidar ortaklığı geçen süreç zarfında fazla bir pürüz çıkarmadan sürmüştür. Çok önemli bir siyasal gelişme olmadığı taktirde 1988 genel seçimlerine kadarda sürecektir.

28 Eylül'de yapılacak olan ara seçimler, 24 Ocak kararlarıyla ekonomik temeli, 12 Eylül darbesiyle siyasi temeli atılan ve bu güne kadar sürdürülen ve hala sürmekte olan bu siyasi ve iktisadi ortam içinde yapılmaktadır. Mevcut bu yapılanma üzerinde çok fazla bir etki tesir etmeyecek olan ara seçimler yaklaştıkça seçime katılacak partiler arasındaki söz düşüşüde kızışmaktadır. Katılacak onbir partiden sadece üçünün başa gürşeyeceği, 2-3 partinin de bunları zorlayacağı, özellikle bu partilerin atacağı oyların başa gürşeyen partilerin kazanacağı milletvekili sayısını önemli ölçüde etkileyeceği görülmektedir. Bu çarpışık durumdan ötürü başa gürşeyen partilerden ANAP umudu SHP'nin oylarını bölceği için Ecevit'lerin DSP'sine, SHP ise umudu ANAP'ın oylarını bölceği için Demirel'in yönlendirdiği DYP'ye ve Erbakan'ın yönlendirdiği RP'ne başlamış durumdadır. Oyların ve seçilecek 11 Milletvekilinin partilere dağılımı ne olursa olsun, bu günkü mevcut siyasal yapılanmada, hakim sınıflar arasındaki güç dengesinde ve iktidar bölüşümünde önemli bir değişikliğe yol açamayacağı ve açmayacağı kesindir. Ara seçimlerin hakim sınıf klikleri açısından esas anlamı, 12 Eylül darbesi, 82 anayasa referandumuyla iktidarın gemlerini ellerinde tutan merkezci ka-

nat ile, 1983 6 Kasım seçimlerinden sonra hükümel olan ve bu anlamda iktidar ortaklığı yapan ANAP açısından mevcut konumlarını ve avantajlarını devam ettirmek için, SHP, DYP, DSP açısından ise, seçim sonrası kızışacak olan iktidar mücadelesi için, bu seçimden moral ve güç kazanmak anlamına gelmektedir. Muhalefet bugün topları hükümete ve hükümet partisi ANAP'a çevirmiştir. Muhalefet partilerinin ve özellikle DYP ve SHP'nin amacı öncelikle ANAP'ı yıpratarak, onu hükümetten düşürme ve hükümet aracılığıyla da iktidar mücadelesinde daha elverişli bir konuma gelmeyi amaçlıyorlar.

Seçimlerde Devrimci Tavrı Ne Olmalıdır?

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi bu gün seçimlere katılan tüm partiler halk düşmanı, gerici ve faşist partilerdir. Aralarında belli nüans farkları olsa da tümü emperyalizme bağımlı mevcut düzenin devamından yanadırlar. Aralarındaki ayrılıkların temeli emperyalistler ve uşakları arasındaki rekabetten, çıkar çelişmelerinden kaynaklanmaktadır. Bunların hiç biri halkın umudu olmayacağı gibi, halkın gerek ekonomik ve gerekse siyasi yaşamında halk yararına değişiklikler yapamazlar.

Devrimci güçlerin ve proletarya partisinin kendi siyasi platformları ve kendi adayları temelinde katılmadıkları veya katılmaları mümkün olmayan bu seçimlere karşı takılmaması gereken doğru tavrı, seçimleri boykottur.

Sınıf bilinçli işçiler, emekçiler, tüm devrimciler, seçim kampanyası boyunca ellerindeki tüm imkanlarla faşist diktatörlüğü, onun icraatlarını ve tüm hakim sınıf partilerini teşhir faaliyetini sürdürmelidirler. Ara seçimlerin halka hiç bir yarar getirmeyeceği bilinciyle seçimlere katılmamak, seçimleri boykot etmek en doğru tavidir. Çeşitli cezai uygulamalardan dolayı seçime katılanlar ise, boş oylarla seçim sahtekarlığını ve tüm hakim sınıf partilerinin protesto etmelidirler.

İşçiler, Emekçiler, Devrimciler;

Seçimler kurtuluşumuzu sağlayamaz. Bizim kurtuluşumuz, ülkemizin bağımsızlığa, halkımızın gerçek demokrasiye kavuşmasıyla mümkündür. Bunuda ancak ve ancak demokratik halk devrimi gerçekleştirebilir. Demokratik halk devriminin yolu olan Halk savaşı yolunda Partimiz TKP/ML ve onun önderliğindeki TIKKO saflarında örgütlenelim, mücadeleye atılabalım.

"Terörizme karşı mücadele" yaftası altında, haşını ABD emperyalizminin çektiği ezilenlere karşı bir saldırı dalgası bütün dünyada olanca hızıyla sürüyor. Dünya çapındaki bu saldırı dalgasının bir parçası olarak faşist Türk Ordusu Irak-Kürdistanı'nı bombaladı. Onlarca Kürt köylüsü katledildi...

KATLIAMLARA SESSİZ KALMAYALIM!

15 Ağustos günü Irak-Kürdistanı'nın kuzeyindeki bazı yerleşim alanları Türk savaş uçakları tarafından bombalandı. Irak hükümetinin onayı alınarak gerçekleştirilen bu hava saldırısında onlarca yoksul Kürt köylüsü, çocuk, kadın, erkek katledildi. Hazırlıkları daha önceden yapılan bu katliamın kararını Evren, Uruğ ve Özal üçlüsü aldı. Türk devletinin merkezinde bulunan bu üçlü faşist çete, PKK tarafından 13 Ağustos'da Türk Ordusunun 12 elemanının imha edilmesini, hava saldırısına gerekçe olarak göstererek, tıpkı efendileri Reagan gibi yüzlerine "terörizme karşı mücadele" yaftası geçirdiler. Kamuoyunu aldatmak amacıyla "masum" pozlarına bürünmeye çalıştılar. Nasıl ki, ABD emperyalistleri, Libya'yı, İsrail siyonistleri Tunus'taki FKÖ karargahını, Güney Afrika'daki ırkçı rejim komşu ülkeleri bombalarken, eylemlerinin gerekçesi olarak, bizzat kendileri ve batılı müttefikleri tarafından hortlatılan "terörizm" hayaletini gösterdiyse, Türk faşistleri de efendileri ABD emperyalistlerin yolunda, İsrail siyonistlerinden, Güney Afrika ırkçılarından geri kalmadığını, Irak-Kürdistanı'nı bombalayarak birkez daha gözler önüne serdi.

Dışından tırnağına kadar silahlanan, Nikaragua'daki Sandinista yönetimini yıkmak için saldırı üzerine saldırı örgütleyen, Libya'yı bombardıman eden, El-Salvador'da, Peru'da, Şili'de, Filipinler'de ve dünyanın dört bir yanını da ezilen halkların oluk oluk kanını aktaran kovboy bozuntusu Reagan önderliğindeki ABD emperyalistleri ve ırkçı rejime karşı başkaldıran siyahları tüm dünyanın gözleri önünde katliamdan geçiren Güney Afrika'nın ırkçı yönetimi ve başta Filistin ulusu olmak üzere, Orta-Doğu halklarına yıllardır kan kusturan İsrail siyonistleri ne kadar "masum" ise faşist cunta ve Özal hükümeti de o kadar "masum"dur.

6 yıldır çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına kan kusturan, operasyonlarda, işkencelerde, darağaçlarında yüzlerce yiğit devrimci ve yurtseverin katlinde birinci derecede sorumlu bulunan faşist cunta ve ANAP hükümeti elebaşlarının, "terörizme karşı mücadele" yaftası altında "masum" pozlarına bürünmesi, gerçek amaçlarını, özellikle ABD emperyalistlerinin bölgeye ilişkin planlarını gizleme telesiğindedir. Çünkü 12 Eylül darbesiyle birliğine Türk devleti NATO ve ABD emperyalistlerinin çıkar-

lan doğrultusunda bir dizi yeni yükümlülükler üstlenmiş ve 6 yıldır bu amaçlar doğrultusunda faaliyette bulunmuştur.

Herşeyden önce Türk devletinin Irak-Kürdistanı'na saldırısı yıllardır devam eden Irak-İran savaşına, batılı emperyalistlerin, Orta-Doğu'daki petrol zengini Arap ülkelerinin çıkarları gereği Irak lehine bir müdahaledir. Çünkü, son aylarda Irak içinde faşist Saddam diktatörlüğüne karşı mücadele ve özellikle Kürt ulusal hareketi önemli bir ivme kazanmış durumdadır. Bu mücadeleler Saddam diktatörlüğünü, İran karşısında öncelikli derecede yıpratmış ve zaten İran'ında bu savaşta umudunu Irak içindeki muhalif güçlerin başarısına bağla-

dığı bilenen bir gerçektir. Hava saldırısının yöneldiği bölgeyi kontrolü altında tutan İran desteğindeki Irak Kürdistan Demokrat Partisi bu saldırıdan direkt olarak etkilendiği gibi, bu saldırı, Irak'daki rejime karşı mücadele yürüten Yekiti ve tüm diğer muhalif güçlere de dolaylı olarak bir gözdağı vermeyi amaçlamaktadır. Her ne kadar, Türk devleti gerek ekonomik ilişkileri, gerekse bazı beklentilerden dolayı İran-İrak savaşında ağırlıkta Irak saflarında yer almasada, ABD ve diğer batılı emperyalistlerin çıkarları gereği esas eğilimi Irak tarafındadır. Ve İran bu durumu görebildiği içinde, Irak-Kürdistanı'na yönelik hava saldırısını, Irak rejimi lehine bir müdahale olarak nitelendirilmiş ve bu saldırıyı kınamıştır. Kendi ülkesinde Kürt ulusuna ağır baskılar yönelten İran hükümetinin derdinin, Irak'taki Kürtlerin katledilmesi olmadığı açıktır. Ancak da anlaşılmaktadır.

Dersim'de 9 yoldaş'ın katledilmesi ve ardından Irak-Kürdistanı'na saldırı, cunta tarafından Türkiye ve özellikle Türkiye-Kürdistanı'nda 6 yıldır sürdürülen ilan edilmemiş bir savaşın devamı ve varındığı en üst boyutlardır. Bir operasyon birliği gibi 6 yıldır sürekli hareket halinde olan Türk Ordusu, gücünü Kürdistan'da yoğunlaştırarak, Komünist iktidardan devr alınarak günümüze kadar sürdürülen asimilasyon politikasını, bu dönemde en vahşi terör, katliam, sürgün uygulamaları aracılığıyla hayata geçirmiştir. Son katliamlar ve "demokrasi"ye dönüş saltakarlığı altında azgınlaşarak süren faşist terör, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının düzene karşı ar-

tan hoşnutsuzluklarını, öfke ve kinlerini bastırmanın, "devlet güçlüdür" anlayışını yaymanın bir aracıdır. Faşist cunta ve Özal hükümeti el ele vererek, emperyalistler ve usakları için sağlanmış bulunan azgın sömürü ve talan ortamını sürdürmeye kararlı olduklarını her vesile ile açıklamaktadırlar. Bu anlamda komprador patron-ağa devletinin bu faşist temsilcileri, halkımızın her türlü haktan yoksun olarak iliklerine kadar sömürüldüğü, ülkemizin zenginlik kaynaklarının talan edildiği bu ortamı değiştirmeye yönelik her türlü devrimci, demokratik girişim ve mücadeleye karşı azgınca saldırı ve saldırı tehditleri yaşanan yüzlerce örnekten görülmektedir. Hele özellikle Türkiye Kürdistanı'nda gelişmekte olan silahlı hareketlere karşı çok daha vahşi şekilde saldırı tehditleri, böyle hareketlerin gelişip, güçlenmelerini ne pahasına olursa olsun

Devamı sf: 19'da

Yorum

Devrimci İnsan, Kendisini Sürekli Aşan Sürekli Yenileyen İnsandır

Bazı insanların evleri purlanta gibidir. İnsan kapıdan içeri girince, düzen, sadelik ve temizlikle karşılaşır. Zemin, tavan, duvarlar ve mobilya ince bir zevkin ışıklarını sunar zevkimize. Geçip oturunca şöyle bir ferahlanır, aydınlanır ruhumuz. Raflarda her renkten, ince ince, kalın kalın kitaplar dizilidir. Evin erkeğine ya da bayanına, "şu kitaplardan kaç tancisini okudunuz" diye sorduğumuzda, zoraki bir gülümseyiş ve mahcup bir edayla karşılırsınız. "Vala kirve" diye başlarlar söze. "Bu kitaplardan pek azını okuyabildik. İnanır mısın çok işlememize rağmen bir türlü fırsat bulamıyoruz". Sohbet uzadığında ve sorular sorular izlediğinde, bu insanların okumaya niçin fırsat bulamadıkları açığa çıkar. Bu insanların, kuru ve bıktırıcı sohbetlerden, avare avare doluşmalardan, bol bol ense kaşımalarından ve sinek kovalamalarından dolayı okumaya bir türlü fırsat bulamadıkları açığa çıkar. Bu tip insanların kendilerini sürekli aşıklarını, sürekli yenilediklerini söyleyebilir miyiz? Kesinlikle hayır.

Bazı insanların evleri gerçekten de purlanta gibidir. Hatta bu evler için biraz mübalağalı bile konuşabiliriz. Bu evler, Hz. Süleyman'ın şu ünlü sevgilisi Saba Melikesi'nin gözleri gibi dupdurur, sakin ve çekicidir. İçeri girip şöyle bir oturduğunda ilginç şeyler öğrenirsin. Evin tüm odalarında kadın hünerinin ve hamaratlığının görüntüleriyle karşılaşırın. Kadın fabrikada çalışmaktadır. Kadın hebeklerine gözbebeği gibi bakmaktadır. Evin tüm eşyalarını kadın almakta, mutfağı kadın kotarmakta, sofrayı kadın kurup kaldırmaktadır. Toplanan yataкта, işleyen çamaşır ve süpürge makinasında, yani tüm eşyalarda ve tüm kıpırdanışlarda kadının o hazır nazır elleri vardır. Kadının bir yanı devrimci, kolektif faaliyettedir, bir yanı üretimde. Ve raflardaki kitapların büyük çoğunluğunu okumuştur. Hayran kalırsın. Ama çayını yudumlayıp evin erkeğine şöyle bir baklığında utanırsın. Utanırın çünkü, erkeğin hayat ve çalışma tarzı söz konusu olduğunda, kadın öfkesinin ve alaycılığının mızrak başını ona yönelterek konuşmaktadır: "Bu mu? Bu ne üretime girmek için çaba sarfetmiştir, ne de profesyonel devrimci faaliyetin hakkını verebilmiştir. Sorumluluk duygusunu, toparlayıcılığı, girişkenliği, çalışma ve ilerleme şevkini bunda arama. Bu kendi çocuklarını bile hakkıyla eğitime ve seçebilme yeteneğini göstermeyen bir in-

sandır. Şu bardağı şurdan kaldırıp şuraya koyabilmesi için uyarılmaya eleştirilmeye ihtiyacı olan bir insandır. Sor bakalım şu kitaplardan kaçını okumuştur. Okuyamaz çünkü pineklemeden ve laklaktan fırsat bulamıyor ki". Peki böyle bir erkek kendisini sürekli aşabilir, sürekli yenileyebilir mi? Kesinlikle hayır.

Bazı insanların evleri ne iyi ne de kötüdür. İçeri girdiğimizde ruhumuzun iklimi pek değişmez. Erkeğin surati biraz mahzun, bakışları umutlu ve aydınlıktır. Kadının surati ise mahkeme duvarı gibidir. Bakışlarında hoyratça bir hasinlik, şikayet ve kinama gücü gizlidir. Soruları sıralayıp da sohbeti derinleştirdiğimizde durum, her yönüyle çimriçplak ortaya çıkar. Kadın bir işyerinde çalışmaktadır. Ve bilinçli sınıf mücadelesine, devrimci mücadeleye küskündür. Hülyalarında bencilliğin, sakin bireysel hayat tarzının, konforun rüzgarı güçlü bir şekilde esmektedir. Eşini sınıf mücadelesinden kopararak tamamen eve bağlamak istemektedir. Kitaplarla arası hiç mi hiç iyi değildir. Eşi ise tüm hayatını davaya hasreden iyi bir komünisttir. Güçlü bir inanç ve çalışma şevkiyle, küçük büyük tüm engellerin üzerine yürüyen girişken, inatçı bir insandır. Aynı çalışma rubunu evine geldiğinde de göstermektedir. Ancak eşinin tepesinde kümelenen kara bulutları dağıtmada başarılı olamamaktadır. Peki eğer istenilir ve sebat edilirse böyle bir kadın düzelebilir mi? Böyle bir kadın, kendisini sürekli aşan, sürekli yenileyen bir insan haline gelebilir mi? Evet gelebilir.

Bazı insanların evleri gayet mütevazı, sade ve temizdir. Bu evlerde dikkati çeken ilk şey rafların, yani kitapların çokluğudur. Eşler birbirlerine ve varsa çocuklarına bir hayli tutkundur. Her ikisinin de bir yanı örgütsel faaliyet, pratik faaliyet içinde, diğer yanı ise kitaplar dünyasındadır. İnançları sevdalarının günclelendirmiş, sevdaları inançlarını. Özgür bir anlayış temelinde, iyi bir uyum ve bağlılık gerçekleştirmişler. Eleştiri ve özeleştiriye, önyargısız, içtenlikle, engin bir atmosfer içinde uyguluyorlar. Komünist Partisinin o apaydınlık rubunu bu insanların gözlerinde ve alınlarında görmek mümkündür. Bunları görünce, ister istemez kendi kendimize şöyle mırıldanıyoruz: İşte kendisini sürekli aşan, sürekli yenileyen iki insan, iki eş.

Komünist insan, çağımızın en ileri insanıdır. Felsefesiyle, zamana ve mesafelere hükmeden, hayatın sırlarına yürümeyi ve hayatı değiştirmeyi ateşli bir aşk haline getiren insandır. Kendisini sürekli aşmayan, sürekli yenilemeyen bir insan komünist olabilir mi? Önce dinleyip sonra konuşmak, düşünmek, sıkı çalışıp sade yaşamak gibi özellikler onun doğal davranış hattı gibidir.

Komünist insan, herşeyden önce komünizm davasına bağlıdır. İnsanlık için görkemli, tarifsiz bir gelecek yaratmak, onun asil sevdası, asıl tutkusudur. Bununla birlikte hayata en bağlı insandır O. Ölümsüzlüğe aşiktir. İnsanlığın gönlünde, dilinde, anısında yaşamayı korkunç sever. Bunun içindir ki, metanetle karşılar ölümü. Hele de kaçınılmaz ve gerekli ise ölüm, gülümseyerek karşılar onu. Ölümsüzlüğe kavuşma aşkıyla kırar ölümün gücünü. Yaşamının ve sevmenin ustasıdır O. Uzağın derinliklerindeki güzellikler, doğa güzellikleri, emeğin yarattığı güzellikler, çocukta ve kitaptaki güzellikler yeniyi ve geleceği temsil eden her şey, azizdir, büyüleyicidir onun için. Bu derin bağlılık ve sevgidir işte, ondaki çsüz fedakârlığın, sabrın ve cesaretin kaynağı.

İnsanlığın, şimdi her zamankinden daha çok komünist insanlara ihtiyacı vardır. Nükleer şirretin, hayatı, ekmeği ve sevdayı tehdit ettiği; proletaryanın geriye dönüşlerle tarihinde en büyük yenilgiyi aldığı günümüzde, komünist insanlara çok daha ihtiyaç vardır. İnsanlarımızın hataları üzerine, iknacı bir dille, iyi niyetle, sabırla gitmeliyiz. Hataların üzerine hatalarımızla gidemeyiz. Devrimde küskün bir insan, tutkun bir insan haline gelebilir. Tembel, laklakçı bir insan, çalışkan bir insan haline gelebilir. İnsanları eğitmek, tedavi etmek için eleştiri ve önerilerimizin doğru olması yeterli değildir, davranış ve pratik hattımızın da doğru olması, imrenilecek, örnek alınacak şekilde olması gerekir.

Geniş günlerde, dalgaların yükseldiği, herkesin cuşa geldiği şanlı günlerde devrimci olmak kolaydır. Ama önemli olan, umutsuz, çıkışsız kara günlerde, herkesin bencillığe sığındığı bunalmış dar günlerde devrimci olabilmek, devrimci özelliğimizi koruyabilmek, yürütebilmektir. Ama bundan da çok daha önemli olan, devrimci özelliğimizi bir ömür boyu koruyabilmek, geliştirmek, inatla yürütebilmektir.

Yeni bir '1 Eylül'e Daha Girerken

Savaş Sorununa Kısa Bir Yaklaşım!

Savaşlar sistemli olarak insanlığın sınıflar biçiminde bölünmesiyle birlikte tarih sahnesinde görülmeye başlamıştır. İnsanlığın henüz ezen-ezilenler biçiminde bölünmediği ilkel toplumda sistemli savaş denilen bir olgu yoktu, olamazdı. Zira birbirlerine zıt çıkarılara sahip zümreler, sınıflar tarihin o aşamasında yoktu.

Her sınıfın kendi çıkarları ve bunu ifade eden bir siyaseti vardır. Temelden farklı çıkarlara veya karşıt siyasetlere sahip olan sınıflar arasında süren ve nesnel veya sınıflı toplumların ürünü ve sınıf mücadelesi olarak adlandırılmayan sınıflararası kavga, çelişmelerin keskinleştiği daha da sertleştiği, kızıştığı ortamlarda silahlarla yürütülür. İşte savaş budur. Daha özlü ifade edersek, siyasetin silahlarla sürdürülmesidir. Sınıflar arasındaki kavga veya siyasi mücadele sadece savaşa sınırlı değildir. Savaş siyasi mücadelenin üst biçimidir. Savaş öncesi de sınıflar arasında mücadele şu veya bu şekilde mutemadiyen süregider. Savaş bu mücadelenin en üst noktasıdır.

Sınıflardan bağımsız veya sınıflar üstü bir savaş düşünülemez. Her savaş şu veya bu sınıfın damgasını taşır, onun siyasetinin silahlarla sürdürülmesini içerir. Bunun içindir ki, savaşlara soyut bir şekilde yaklaşamaz. Savaşın ne türden olduğunu anlayabilmek için onun kim ve ne için sürdürüldüğü sorununun açıklığa kavuşturulması lazımdır. Bu konuda savaşlar çıkarlarını savundukları ve siyasetlerini devam ettirdikleri sınıfların temelden farklı olan nitelikleri ve amaçlarından ötürü haklı ve haksız savaşlar biçiminde ikiye ayrılırlar. Ezilenlerin, sömürülenlerin ezen ve sömürülenlere karşı yürüttükleri savaşlar haklı ve meşru iken, ezen ve sömürülenlerin çıkarları için sürdürülen ve ezenlerin kendi aralarında sürdürdükleri savaşlar haksız, lanetlenmesi gereken savaşlardır.

Marksist-leninistler bütün haksız savaşlara karşıdır. Dolayısıyla aynı şekilde haksız, gerici ve yağmacı bir karaktere sahip emperyalist savaşlarında kararlı düşmanlardır.

Emperyalist savaşlar veya gerici haksız savaşlar zulüm ve sömürü düzeni varoldukça, yani kapitalist-emperyalist sistem yaşadıkça varolacaklardır. Bundan ötürüdür ki, bu tür savaşlara karşı mücadele ederken sonuçlara saldırma yerine ona yol açan nedenlere saldırma veya bu tür sonuçlara yol açan toprağı değiştirmeye çalışmalıyız. Daha berrak ifade edilecek olursa, haksız savaşlara karşı mücadele onlara yol açan sisteme yönelmeden ve sözkonusu sistemi yerle

bir etne mücadelesiyle birleşmedikçe, gerçek anlamda tutarlı bir zemin üzerinde olamayacaktır. Öyleyse emperyalist savaşa karşı mücadelede, emperyalizmi mezara gömmek, burjuvaziyi alaşağı etmek, iktidarın proletarya tarafından ele geçirilerek komünizme doğru sebatla yürümek mücadelesinin bir parçası olmak zorundadır.

Şüphesiz emperyalizm yaşadıkça emperyalist savaşlar olacaktır gerçeğinden hareket edilerek, emperyalist savaşa karşı mücadelenin önemi küçümsemez. Aksi yol çaresizliğin teslimiyetin yoludur. "Ben ne yapsamda çıkış yolu yoktur" diyenlerin, bundan yola çıkarak emperyalist savaş tehlikesine karşı vurdum duymaz davranan ve sırt üstü yatanların yoludur. Bu devrimci sınıf ve bütün insanlığı kurtarmanın yegâne öncüsü olan proletarya, bütün insanlığın geleceğinden sorumludur. Emperyalist savaşların emekçi yığınlar ve bütün insanlık açısından getireceği yıkım, kıyına karşı sessiz kalmak ML bir tutum değildir. ML'lerin emperyalist savaşa karşı mücadelede temel alternatifleri devrimdir. Emperyalist savaşı önlemenin hatta onu geciktirme, erteleminin esas yolu devrimdir. Burjuvazi devrim alternatifleriyle geriletebiliriz. Devrim korkusunu boynunda hissettiğinde emperyalist savaşa başvurmada cüreti kırılır, tedirgin olur.

"Ya savaşlar devrime yol açar, ya da devrim savaşları önler" gerçeğinde de ifadesini bulduğu gibi emperyalist savaşa karşı mücadelenin en etkili yolu olan devrime hız vermek esas görevdir. Ancak, mücadelede stratejik sloganların yalnızca tekrar edilip durulmasıyla yetinilemez. Emekçi yığınlar hareketi geçirme, eğilmede her somut dönemde izlenmesi gereken özel yollara, taktiklere de önem vermeliyiz. Emperyalist savaş karşısında proletaryanın genel programının "yenilgi programı" ve onun en üst biçimi olan emperyalist savaş iç savaşa dönüştürme perspektifi olduğu için ABC'sidir. Her somut dönemde bunun hizmetinde izlenmesi gereken özel siyasetler olmazsa her dönem uygun taktiklerle müdahale edilmezse yığınlar proletaryanın bayrağı altına sokulabilir mi? Açaktır ki hayır. Yani "emperyalist savaşa karşı savaş", "yenilgi programı" vb. gibi sloganların yalnız başına tekrar edilip durulmasıyla yetinilemez. Yığınların anti-emperyalist savaş duygularıyla doğru bir temelde birleşmeye özel bir önem verilmelidir.

Somut olarak şunu söyleyebiliriz. Başta Avrupa'daki barış hareketleri içinde emperyalist savaş aleyhtarları olan öncümlü bir kitle potansiyeli mevcuttur.

Aynı şekilde şuda bir gerçektir ki, barış hareketlerinin önderliğini sosyal pasifist "sosyal demokrat", sosyal faşistler çekmektedir. Önderlikleri gerekçe gösterilerek bu hareketler içinde yer alan yığınlar gözardı edilemez. Veya onların çarpık, yetersiz sağlıksız olan mevcut bilinçleri mazeret gösterilerek onların emperyalist savaş aleyhtarları duyguları görmezlikten gelinemez. Aksine bu hareketler içine girilmeli, yığınlara biz zat mücadele alanlarında doğru mesajlar iletilmeye çalışılmalı, onların mevcut bilinçleri değiştirilmeli, gerçeği görmelerine yardımcı olunmalıdır. Yani keskin söylemlerle uzaktan gazel okunmalıdır.

Emperyalist savaş tehlikesine kararlı olarak karşı çıkmadan emperyalist savaşa şu veya bu yönlü karşı olan yığınları ML'in bayrağı altında toplamak mümkün değildir. "Ben önderim" demekle önder olunamaz. Her alanda yığınların dilek ve arzularına bilimsel ve doğru bir şekilde sahip çıkmadan, onlara pratik içerisinde gerçek öncülerimiz olduğumuz gösterilmeden, güvenleri kazanılmadan, onlara doğru temelde kendi deney ve tecrübeleri üzerinde eğitilmesi içinde sebat edilmeden, her somut dönemde müdahalede doğru bir siyaset izlenmeden kitleleri emperyalist savaş sırasında doğru alternatifler doğrultusunda seferber etmek mümkün değildir.

Emperyalist savaş tehlikesine karşı mücadelede emperyalist savaş hazırlıklarının deşifre etmek, böyle bir savaşın amacını yığınlara kavratmak, sosyal pasifist, reformist alternatifleri teşhir etmek özel bir önem taşımaktadır.

Emperyalist savaşı geciktirme veya ertelemeye "barış mücadelesinin hiç rol oynayamayacağı" şeklindeki görüş yanlıştır. Komünistlerin emperyalist savaş engelleme diye bir sorunları vardır. Bu işte devrim mücadelesinin önemine daha önce işaret etmiştik. Ancak bu mücadelede devrim perspektifini, proletaryanın genel planını hiçbir şekilde gözardı etmeden, taktikleri stratejinin yerine, önüne geçirmeden, aksine onun hizmetinde ele almak kaydıyla komünistler barış sorununda da doğru bir tutuma sahip olmalıydılar. Barış denilen olgunun emperyalist sistemde iki emperyalist savaş arasında emperyalist-emperyalist savaş arasında emperyalistlerin bir soluk alma dönemi olduğu aşıcadele diye bir sorun vardır. Herşeyden evvel komünistler "kötü bir barışın emperyalist savaştan daha iyi olduğunu" bilinsindedirler. Barışın savunulmasını, emperyalist kapitalist sistemi yıkmaya mücadelesinin bir parçası olarak ele alır-

Devamı sf: 19'da

Yunanistan'dan Haberler

* Faşist Türk devletinin kolluk kuvvetleri ile 1 Ağustos'ta girdikleri silahlı çatışmada katledilen, Yusuf Yıldırım, Yusuf Tosun, Süleyman Kaya, Ali Demir, Cumhur İçöz, İsmail Kaya, İmam Utan, Cahit Oğuz, ve Doğan Memecil yoldaşların anılması, dünya kamuoyuna duyurulması amacıyla merkezi olarak yürütülen mücadelenin bir parçası olarak bizlerde Yunanistan özgülünde genel olarak düşüncemizin THY bürosunun baskını olduğunu, bu eylemin istenilen amaca uygun bir eylem biçiminde hareketle, eylemin hazırlıklarına başladık. Eylem direk olarak Türk devletini hedeflediğinden dolayı, şimşeklerin eylem alanına ve dikkatleri bu noktaya çekmeyi başardı. Bir gün sonraki Yunanistan basını ve kamuoyunda, BBC, Türkiye basını ve radyolarında, bahsedilen ve üzerinde tartışılan konu haline geldi. Eylem alanındaki Yunan komünistlerinin ve halkın dayanışması ve destekleri mahiyetteki çabaları bu konudaki duyarlılığın bir belirtisiydi. Eylem 45 dakika sürdükten sonra polislerin zorla içeriye girmesiyle itile kakıla arabaya konulduk.

Dağıtılan basın bildirisinin bir bütün olarak yayınlanması, Yunan Barosunun da bu konudaki çabaları genelde Partimizin özelde ise eylemin haklı, doğru, meşruluğunu kanıtlayan ve kamuoyunun harekete geçmesini sağlayan etkilerinin başında geliyordu. Ayrıca içerdeki yoldaşları ziyaret eden Yunanlı devrimci örgütlerin ve bizimle röportaj yapmak isteyen insanların kamuoyu yaratmadaki çabaları da küçümsenmeyecek düzeydedir.

Eylemde 1000 adet Yunanca bildiri dağıtıldı, THY bürosunun içine Yunanca ve Türkçe olmak üzere iki adet pankart açıldı. Hayrettin Bakış ve Nihat Topuzoğlu'nun portreleri büronun önüne propaganda amacıyla asıldı. Yunanca, Türkçe sloganlar atıldı. İçerdeki yoldaşlarda basına gönderdikleri ve basın toplantısı yaparak eylemimizin faşist Türk devletine karşı olduğunu ve Yunan anayasasındaki "Faşizme karşı mücadele eden insanların yargılanamayacağı" şeklindeki maddeyi belirterek hemen salıverilmemizi, Türk ve Yunan halkının kardeşliğini dile getiren bir açıklamada bulundular.

Bir kaç gün sonra yoldaşlarımız salıverildi. Ancak mahkeme hâlâ devam ediyor. Önümüzdeki günlerde yoldaşlarımız mahkemeye çıkacaklar. Buna ilişkin olarak mahkeme gününe kadar bir kampanya başlatmış bulunuyoruz.

Kampanyanın amaçları şudur

- 1- Genel olarak faşizme, özel olarak da ülkemizdeki askerî faşist diktatörlüğe karşı mücadele bir hakır ve meşrudur.
- 2- Yoldaşlarımızın faşizme ve onun

saldırılarına karşı mücadele görevlerini yerine getirmişlerdir. Kayıtsız şartsız serbest bırakılmalıdırlar ve dava düşürülmelidir.

—TİKKO Savaşçıları Ölümsüzdür!

* Faşist Türk devletinin Kürt ulusuna yönelik saldırılarına bir yenisi daha eklendi. Irak Kürdistanı'nda Türk ve Irak hakim sınıflarının ortaklaşa tezgâhlandığı ve yüzlerce genç, ihtiyar, kadın, kız ve çocuk hava saldırısı sonucu katledilmişlerdir. Amaç, Kürt ulusunu sindirme ve yoketme çabalarıydı. LKKTH'nın kararlı savunucuları olan komünistler bu olaya kayıtsız ve ilgisiz kalamazdı. Yunanistan özgülünde yaptığımız öneri üzerine halk sınıf ve tabakaları arasında gördüğümüz siyasi yoğunlukları eylem konusunda ortak tavır alınmaya çağırarak, tartışma sonucu katıfes bir yürüyüşle protesto edilmesi kararlaştırıldı. Sonuç

itibarıyla, Biz, HK, DY, TİKB, ve Türk, Kürt devrimci politik mültecilerin katıldığı eylemde "ASKERİ FAŞİST TÜRK DEVLETİNDEN KÜRDİSTAN'DAKİ KATLIAMININ HESABI SORULACAKTIR". [Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimciler] pankartı altında Türkçe ve Yunanca sloganlar atıldı. 1500 adet günün önemini anlatan Yunanca bildirimler dağıtıldı. Yunanlı komünistlerinde katıldığı eylemde kamuoyunun oluşmasında gösterdikleri proleter dayanışma ve yardımlaşma eyleminin daha güçlü olmasının zeminini pekiştiriyordu. Yürüyüş 26-8-86 Salı günü Propiliya meydanından Türk konsolosluğunun önündeki mitingle sona erdi. Eylem olumlu bir gelişme sağladı.

—Kürdistan'daki Katliamların Hesabını Faşist Türk Devletinden Soracağız!

Yunanistan—Atina'dan Bir Grup İKK okuyucusu

F. ENGELS'İ ANIYORUZ!

5 Ağustos 1895'te hayata gözlerini kapayan bilimsel sosyalizmin büyük ustalarından ve enternasyonal proleteryanın yüce önder ve öğretmenlerinden Friedrich Engels'i, ölümünün 91. yıldönümünde, ölümsüz anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilerek anıyoruz!

O yüce komünizm davasında sonsuza dek yaşayacaktır!

Anısını tazelemeye hizmet edeceği inancıyla, "İşçi Sınıfının Siyasal Eylemi Üzerine" başlıklı kısa bir konuşma tutanağını sayfalarımıza aktarmayı uygun gördük.

İŞÇİ SINIFININ SİYASAL EYLEMİ ÜZERİNE

Uluslararası İşçi Birliğinin Londra Konferansında Yapılan

Konuşmanın Tutanağı

21 Eylül 1971

Friedrich ENGELS

SİYASAL sorunlar karşısında mutlak bir tarafsızlık içinde bulunmak olanaksız; tarafsız basın da her gün siyaset yapıyor. Buradaki sorun, bunun nasıl yapıldığı ve bunun ne türden bir siyaset olduğudur. Bunun dışında, tarafsızlık bize göre olanaksızdır. İşçi sınıfı partisi, siyasal bir parti olarak, şu anda ülkenin çoğunda faaliyet göstermektedir, ve biz tarafsızlık vaaz ederek onu mahvedecek kişiler değiliz. Pratik yaşamın deneyimi, mevcut hükümetlerin siyasal baskıları, sevsinler sevmesinler, ve bu ister siyasal ister toplumsal amaçlarla olsun, işçileri siyasal uğraşmaya zorlamaktadır. Onlara tarafsızlık vaaz etmek, onları burjuva siyasetinin kucağına atmak demektir. Proleter siyasal eylemi gündeme getirmiş olan Paris Komünü'nün hemen ar-

dından, tarafsızlık diye bir şey hele hiç sözkonusu değildir.

Biz, sınıfların ortadan kaldırılmasını istiyoruz. Bunu gerçekleştirmenin yolu nedir? Proleteryanın siyasal egemenliğidir. Bunun herkesçe teslim ediliyor olmasına karşın, gene de, siyasete karışmamamız söyleniyor! Tarafsızlıkçılar, kendilerinin devrimci olduklarını söylüyorlar, hemde devrimci par excellence (eksiksiz devrimci-ç). Ama devrim en yüce siyasal eylemdir ve devrim isteyen kişi onu gerçekleştirme aracını da, yani devrimi hazırlayan ve işçilerin devrimci bir eğitmeden geçmelerini sağlayan -ki bu olmaksızın, işçilerin, savaşın hemen ertesi günü Favre'ların ve Pyat'ların ağına düşecekleri kesindir- siyasal eylemi de istemek zorundadır. Ama bizim siya-

setimiz işçi sınıfı siyaseti olmalıdır. İşçi partisi hiç bir zaman herhangi bir burjuva partisinin kuyruğu olmamalı; kendi hedefine, kendi siyasetine sahip bağımsız bir parti olmalıdır.

Siyasal özgürlükler, toplanma ve örgütlenme hakkı, basın özgürlüğü - bizim silahımız işte bunlardır. Bunlar bizim elimizden alınmaya kalkışırken kollarımızı kavuşturup tarafsız mı kalacağız? Siyasetle karışmanın mevcut durumu kabullenmek anlamına geldiği söyleniyor. Tersine, mevcut durum bize ona karşı çıkma olanağı verdiği sürece, bu olanağı kullanmamız hiç de mevcut durumu kabullenmek demek değildir.

Tam metin olarak ilk kez 1934'te, Internationale Communiste, no 29'da yayımlanmıştır.

Büyük sinema ustası,

yiğit ve onurlu devrim savaşçısı

YILMAZ GÜNEY'İ ANIYORUZ!

9 Eylül 1984'te Paris'te yaşamını yitiren büyük sinema ustası, yiğit ve onurlu devrim savaşçısı Yılmaz Güney'i, ölümünün 2. yıldönümünde, bir kez daha saygıyla anıyoruz!

Yılmaz Güney'in devrimci-demokratik mirası, halkımızın devrimci mücadelesinde dalma yaşayacaktır! Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, halka ve devrime bağlı, başeğmez ve onurlu bir yaşamın simgesi olan Yılmaz Güney adını hiç bir zaman unutmuyacaktır! Yılmaz Güney adı ve bu adın simgelediği devrimci-demokratik miras, her türden halk düşmanlarının yüreğine derin korkular salmaya devam edecektir!

KANLI YÜREĞİM

(Haydar Aslan Yoldaşa...)

Boğdu nefesimi eylülün bir sabahı
Doğmamışken daha gün, bağırtı sesi
Uşağı ürümeden üriyen Amerikanın
Önce, Özgürlüğe zulmetli zulüm.
Sokakta taze kan... Atardamarım
İnip, kalktı öfkeme..
Ve sonra
Anlıma namlu koyup, seyretti ölüm.
Görmem gerekirdi, yoldaş!
Munzur'un telaşını o gün
Kanlı karlarıyla sevdami öpüp,
Koydu başına.
Ve benim
Baharı saklı, dedem yadigarı
Otuzsekiz yerden yaralı
Akdeniz değil ama
Okyanuslar kadar derin
Mavzeri bir yastık gibi sarıp
Demenan seyrettiğim.
Sevgili yarım
Can yüreğim!
İşte o gün
Andı içilmiş değerlerin
Tüm kutsallığına
Amerikan çizmeler bastı.
Düşüp kalkan Dicleli Ninem
Tökürdü kanlı öfkesini
Kanayan dudaklarından.
"Bu çaresizliği onların" dedi
Kaçakta Silvanlı Şahan.
Ve Hozat'ta,
Süngü uçlarında... gülümsedi,
Morlaşan vücutlarıyla
Domuklaşan çocuklarımız.
Sürgünde ömür eskitlik öğretim.
El figan
Öyleki, Morglarda yer bulmak zor,
Joplarda ise kan.
Ve sen ey, acıyı, ağrıyı, zulmü, horgörü
Bir çocukluk arkadaşı gibi tanıyan,
Yaslı yüreğim!
Bilesinki artık,
Özgürlük istencrek alınmaz.
Ölümü kader sayanların
Mezartaşları yatık.
Boynu bükülmeli ve kırılmalı
Zulüm sofrasında saray yavruları!
Kendilikte kurtaramaz seni
Bir Sandinist'e söküp vermez şapkasından
Ne bir uzakdoğulu yurtsever
Ne de kaderi boğazlayan filistinli genç
O senin tarihin sevgili yüreğim...
Dayan acımıza inatla,
Dayan haydi!
Her düşende bir Haydar'ın, ardından.
Acı ile inip kalkan
Sabırsız ve derin
Benim kanlı yüreğim.

Hasan Ataç'ın yanbaşında
şhit düşen H. Aslan'ın
anısına yazdığı şiir.

Hasan Ataç

Nisan 1985

AĞUSTOS-EYLÜL AYI ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ

CEMİL OKA

27 Ağustos 1977'de
İstanbul/Göztepe'de katedildi.

HÜSEYİN ASLAN
HÜSEYİN ÇAPAROĞLU
CUMA GÜL
HASAN YILDIRIM
İSMAİL POYRAZ

2 Eylül 1977'de, 1 Mayıs Mahallesi
Direnişi'nde, diğer 6 kişi ile birlikte,
faşist kolluk kuvvetlerince katledildiler.

HASAN SAZ

22 Eylül 1977'de Almanyada
geçirdiği bir trafik kazasında kaybettik.

SIRMA BAYOĞLU

14 Eylül 1978'de İstanbul/Tuzla'da
MHP'li sivil faşist canilerce katledildi.

CEMİL ÇELİK

Ağustos 1979'da MHP'li faşistlerce
pusuya düşürülerek katledildi.

KATİP SALTAN

19 Ağustos 1980'de Almanyada
Aachen'da MHP'li canilerce katledildi.

İBRAHİM KARA
ALİ GEÇGEL

2 Eylül 1980'de İzmir'de çıkan
silahlı bir çatışmada şehit düştüler.

MUNZUR GEÇGEL

9/10 Eylül 1980'de Ali Geçgel
yoldaşın cenazesini almak için gittiği
İzmir'de işkencede katledildi.

ALİ KARADAĞ
AZİZ SÜER
MURAT DİRİ

26 Eylül 1980'de Dersim/Hozat'ta
çıkan silahlı çatışmada katledildiler.

BEHZAT FIRIÇ

Eylül 1981'de Dersim'de işkece
altında katledildi.

PIR HASAN KULAÇ

5 Eylül 1981'de Dersim/Ovacık
Yazıören köyü'nde katledildi.

HASAN HAKKI ERDOĞAN

30 Eylül 1984'te İstanbul'da işkence
tezgahtarında hunharca katledildi.

Mao Zedung.....

Başarısı son sf'da silahına sınıksızca sarılmanın, onun evrensel gerçeklerini derinden kavramının ve yaratıcı bir tarzda somut dünya ve tek tek ülkeler şartlarına uygulamının, bu silaha sürülen her türden lekenin kazanıp atılmasının ve onun her türden saldırılara karşı kararlılıkla korunmasının, savunulmasının ve geliştirilip derinleştirilmesinin hayati rolü olacaktır. Ki, bugün gelinen noktada bu yönlü görevlerin özellikle de M. Zedung yoldaşın ve eserinin, ortak bir koro halinde sürdürülen çok yönlü saldırılara karşı korunup savunulması noktasında özgül bir anlam ve önem kazandığı tartışma götürmez bir gerçektir.

Biz Türkiye komünist hareketi olarak, ölümünün 10. yıldönümünde yoldaş M. Zedung'u işte bu bilinçle anıyoruz ve onun şahsında Marksizm-Leninizm'in kızıl bayrağını her türden saldırıya karşı bir kez daha yükseltmekle kaldırıyoruz.

Bilindiği gibi, Büyük Ekim Devriminin dünyayı sarsan top sesleri, Çin toprağında genç bir komünist hareketin filizlenmesi üzerinde rol oynayan en önemli etkenlerden birisini oluşturdu. Çin halkına Marksizm-Leninizm'i ulaştırdı. Marksizm-Leninizm'in Çin'deki devrimci hareketle birleşmesinden, Çin proletaryasının öncü müfrezesi, Çin Komünist Partisi doğdu.¹

Kurucuları arasında M. Zedung yoldaşın da yer aldığı ÇKP'nin, 1 Temmuz 1921'de Şangay'da yapılan 1. Kongresi ile sınıf mücadelesi arenasına doğuşu, Çin devrim tarihinde "çığır açan bir olay"ı simgeliyordu.

Başlangıçta ÇKP'nin sadece bir kaç düzine üyesi bulunmaktaydı. Lakin o yeni bir güçtü, geleceği temsil ediyordu ve en ileri teorinin kumandası altında süreç içerisinde gelişip güçlenmesi, milli demokratik halk devrimini ve sosyalist inşa mücadelesinde Çin proletaryası ve halkına başarıyla önderlik etmesi kaçınılmazdı.

Nitekim öyle de oldu. Ve bu sanlı mücadele, M. Zedung yoldaşın ölümünün hemen akabinde, "üç dünyacı" modern revizyonistlerin Çin'de parti ve devlet iktidarını gaspederek geriye dönüştü tezgahlamalarına kadar, kancan pahası zorlu mücadelelerden geçerek kesintisiz bir biçimde sürdü.

Çin'de parti ve devlet iktidarını gaspeden "üç dünyacı" modern revizyonistlerin 'zaferi' elbette ki, fazla uzun ömürlü olmayacaktır. Zorlu devrimci fırsatlardan geçen, Çin Demokratik

Halk Devrimi ve BPKD ateşi içinde pişen çeşitli milliyetlerden Çin proletaryasının ve halkının, M. Zedung yoldaşın gösterdiği yolda ve Çin'in Çiang Çing, Çang Çun—Çiao gibi gerçek komünistlerin önderliğinde yeniden ayağa kalkarak "üç dünyacı" modern revizyonistlerin bürokrat burjuva faşist diktatörlüklerini eninde sonunda yerle bir etmesi

kaçınılmazdır.

Hiç kuşkusuz ki, Çin Devrimini ve ÇKP'yi M. Zedung yoldan ayrı düşünmek ve tahlil etmek imkansızdır. Bu yandaki bir tavır, ÇKP'yi ve Çin devrimini büyük ölçüde anlaşılmaz kılacaktır.

M. Zedung yoldaş ta başından itibaren ÇKP'nin merkezi önderliği içinde yer almıştır. Lakin M. Zedung yoldaşın marksist-leninist çizgisi her dönem için ÇKP'ye kumanda etmediği gibi, onun içindeki etkinlik derecesinde, her dönemde aynı olmamıştır. Zira, son derece zorlu ve karmaşık bir seyir izleyen Çin'deki sınıf mücadelesinin aynı derecede zorlu ve karmaşık bir biçimde ÇKP'ye de yansması kaçınılmazdır. Nitekim öyle de oldu.

Birinci Devrimci İç Savaş döneminde, ÇKP henüz çocukluk çağındaydı. "Bu dönemin başlarında ve ortalarında partinin çizgisi doğrudur. Bu dönemde Mao Zedung yoldaş tarafından yazılan "Çin Toplumunda Sınıfların Tahlihi", "Hunan'daki Köylü Hareketi Üzerine Araştırma Raporu" gibi yazılar ve diğer eserler, partinin doğru çizgisini temsil ediyordu."²

Fakat daha bu dönemde başlamak üzere, ÇKP içerisinde sağ ve 'sol' oportünist çizgiler peş peşe sökün etmekte geçikmedi.

Birleşik cephe içinde "hep dostluk, mücadele yok" politikası izleyen; Troçkist bir mantıkla burjuva demokratik devrimin tamamlanmasını Çin Kayışek'in gerici hükümetinden bekleyen; proletaryanın görevinin "legal parlamenter mücadele verip Çin'de gelecekte kapitalizmin gelişmesini beklemek, ondan sonra da sosyalist devrimi yapmak olduğunu"³ savunan; sehirleri merkez alan ve dış yardımı bel bağlayan Cen Du-siyu'nun sağ oportünist teslimiyetçi çizgisi, ÇKP'yi 1. yenilgiye sürüklemekte gecikmedi.

Bu yenilgiden özellikle de M. Zedung yoldaşın çıkardığı dersler ışığında, kırsal alanları esas alarak hızla silahlı mücadeleye yönelen ÇKP, kısa süre içerisinde peş peşe önemli başarılar sağlamakta gecikmedi. Bu kez de Çeşitli 'sol' oportünist çizgiler peş peşe ortaya çıktı. Cu Ci-bay'ın 'sol' darbeci çizgisini [1927 sonlarıyla 1928 başları], Li Lü-san'ın 'sol' darbeci çizgisini (1930 Haziran'ıyla 1930 Eylül'ü arasında), onu da ÇKP'yi 2. ağır yenilgiye sürükleyen Vang Ming'in 'sol' oportünist çizgisi [1931-1934 arası] izledi. ÇKP "Kızıl Bölgelerdeki kuvvetlerinin yüzde doksanını, Beyaz Bölgelerdeki kuvvetlerinin de hemen tümünü kaybetti".⁴

Bunun üzerine Kızıl Ordu faaliyet gösterdiği alanları terk etmek ve Uzun Yürüyüşe çıkmak zorunda kaldı.

M. Zedung yoldaş bütün bu 'sol' oportünist çizgilere karşı da mücadele etti. Vang Ming'in sahte marksistliği ortaya çıktı.

Uzun Yürüyüş esnasında, 1935 Oca-

ğında Zunyi'de toplanan ÇKP Merkez Komitesi—Siyasi Bürosu, Vang Ming'in 'sol' oportünist çizgisinin hakimiyetine son verdi ve M. Zedung yoldaş ÇKP önderliğine getirdi. Zunyi Toplantısı, sadece ÇKP'yi M. Zedung yoldaşın önderliğinde Marksizm-Leninizm'in doğru rotasına sokmakla kalmadı, aynı zamanda "çocukluk çağından erginlik çağına geçişini" de belirledi.⁵

M. Zedung yoldaş ölünceye kadar ÇKP önderliğini elinde tutmaya devam etti ve ÇKP içinde daima Marksist-Leninist çizginin en ileri ve en bilinçli temsilciliğini yaptı. ÇKP'ye, Çin proletaryası ve halkına başarıyla önderlik etti. Onun önderliğinde ÇKP, Çin proletaryası ve halkı zaferden zaferce koştu.

Hiç kuşkusuz ki, M. Zedung yoldaşın önderliğe gelmesinden sonra da ÇKP, bir dizi yeni ve zaman zaman eskisinden çok daha keskin iki çizgi mücadelelerine tanık oldu. Aşırı 'sol' dan aşırı sağa sıçrayan Vang Ming'in sağ oportünizmini Liu Şao-şi ve yandaşlarının sağcı, Lin Biao'nun 'sol'cu, Deng Siao-ping'in sağcı revizyonist çizgileri vs. izledi.

Kısacası, M. Zedung yoldaşın sağlığı döneminde ÇKP tam 11 büyük iki çizgi mücadelesine tanık oldu ve M. Zedung yoldaşın önderliği altında ÇKP hepsinden de zaferle çıktı.

ÇKP'nin elli yılı aşkın bir süre içerisinde tanık olduğu bu amansız iki çizgi mücadeleleri, şu tarihi gerçeği tekrar tekrar ortaya koydu: M. Zedung'un Marksist-Leninist çizgisi mi, yoksa Cen Du-siyu, Li Li-san, Van Ming, Liu Şao-şi, Lin Biao, Deng Siao-ping vb.'lerinin sağ ve 'sol' oportünist, revizyonist çizgileri mi? Evet, hangi çizgi ÇKP'ye kumanda etmeliydi, hangi ideoloji ÇKP'ye yol göstermeliydi?

Çünkü; "Her şeyi tayin eden, ideolojik ve siyasi çizginin doğruluğu ya da yanlışlığıdır."⁶ "...bir siyasi partinin başarısı ya da başarısızlığı, çizgisinin doğru olup olmasına bağlıdır. Siyasi iktidar ele geçirilmiş olsa bile, yanlış bir çizgi, onun haybedibesine yol açar. Doğru bir çizgi ise, siyasi iktidarı henüz elinde bulundurmayan bir partinin onu ele geçirmesini sağlar."⁷

Ama elbette ki, doğru bir çizgi de "gükten zembille inmez; kendiliğinden ve barış içinde ortaya çıkmaz ve gelişmez. Doğru çizgi yanlış çizgilerle zıt ilişkiler içinde bulunur ve yanlış çizgilere karşı mücadele içinde gelişir."⁸

Nitekim M. Zedung yoldaşın doğru Marksist-Leninist çizgisi de, işte bütün bu yanlış sağ ve 'sol' oportünist, revizyonist çizgilerle mücadele içinde gelişti.

Hiç kuşkusuz ki bu, sözümona M. Zedung'u "parti içinde" "iki çizgi"nin varlığı "öğüt"le "mekle", "iki çizginin varlığı ve mücadelesi"ni "doğal bir olgu" olarak görmekle, Komünist Partisini "burbirine zıt çıkarları olan sınıfların birliği olarak" düşünmekle⁹, onun "bir hizipler konferansına"¹⁰ "içinde çeşitli ideolojilerin kul gezdiği... bağrında çeşitli hizipleri barındıran... ne idüğü belirsiz bir

örgütlenme" olmasını savunmakla vs.¹¹ suçlayan E. Hoca ve ülkemizdeki takipçilerinin burjuva idealist kafalarının alamayacağı bir gerçektir.

Burda E. Hoca gibi bürokrat burjuva ve ülkemizdeki takipçileri gibi küçük burjuva idealistlerin ve benzer nakaratları tekrarlayan YDH elebaşlarının bir türlü kavramak istemedikleri, daha doğrusu 'kavramaz' görüldükleri objektif gerçek şudur:

Sınıflar ve sınıf mücadelesi var olduğu sürece, bu mücadelenin sınıflı toplumun bir ürünü olan proletarya partileri içinde yansması, onlar içinde zorlu ve karmaşık sınıf mücadelelerine (iki sınıf, iki yol, iki çizgi arasındaki mücadeleler) yol açması kaçınılmazdır. Bu insan iradesinden bağımsız objektif bir olgudur ve uluslararası komünist hareketin tarihi tecrübesi tarafından sayısız kez kanıtlanmıştır.

O halde burda sorun, bu objektif gerçeğin bilincine varmak, parti içi sınıf mücadelesinin kanunlarına vakıf olmak ve komünist partilerin, 'kaleyi içten fethetme' yöntemiyle burjuvazi tarafından ve burjuva ideolojisinin hakim kılınarak ele geçirilmesini ve nitelik dönüşümüne uğratılmasını engellemektir. Ki, M. Zedung yoldaşın yaptığı da işte bu olmuştur. O, toplumsal hayalim her alanında olduğu gibi, proletarya partisi içinde de sınıf mücadelesinin objektif kanunlarına derinliğine vakıf olmaya ve gereklilerini layıkıyla yerine getirmeye çalışmıştır. Hepsini bu kadar.

Peki, M. Zedung yoldaşın, sınıf mücadelesinin çeşitli alanlarında olduğu gibi bu alanda da kazandığı büyük başarı ve zaferlerin **anahtarları** ne olmuştur?

Bu anahtar, onun, Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeklerini derinden kavraması ve onları, somut şartların somut tabii ilkesi ışığında, proleter devrimci pratik mücadeleye yaratıcılıkla uygulamasını bilmesidir.

O, Marksizm-Leninizm bilimini yanılmaz bir kılavuz olarak kabul etmiş, daima onun rehberliğinde yürümüş, onu ulusal ve uluslararası planda, her türden saldırılara karşı kararlılıkla savunmuşur. Bunu yaparken Marksist-Leninist ilkelere asla taviz vermemiş, ama bu ilkelere hayata uygulamada, proleter devrimci hareket ve mücadelesinin menfaatleri doğrultusunda mümkün olduğunca esnek davranmıştır. Revizyonizmi değil Marksizm-Leninizmi uygulamış, bölünmemiş, parti ve kitlelerle birleşmiş, entrika ve komplolarla uğraşmamış açık ve dürüst olmuştur.

Hiç kuşkusuz ki büyük bir Marksist-Leninist usta olarak M. Zedung yoldaşın rolü, Marksizm-Leninizmi sadece ulusal ve uluslararası planda kararlılıkla savunması, Çin devriminin ve uluslararası komünist hareketin çeşitli sorunlarına uyarlaması değildir. O aynı zamanda, Marksizm-Leninizmin bilimini yaratıcı tarzda geliştirip derinleştirmiş; Halk Sa-

vaşı, Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarı, Felsefe, Ekonomi-politik, proletarya iktidarı altında sosyalist inşa ve devrimin sürdürülmesi, kitle çizgisi vs. gibi bir dizi noktalarda ona büyük katkılarda bulunmuştur. Ki, M. Zedung'u M. Zedung yapan da işte onun Marksizm-Leninizm bilimine yaptığı bu büyük katkılar, özellikle de proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi konusundaki katkılarıdır.

Bütün yaşamı boyunca proletaryaya ve halka hizmet doğrultusunda ve yüce komünizm davası uğruna, emperyalizme ve uşaklarına ve her türden Marksizm-Leninizm düşmanlarına karşı bıkmadan yorulmadan amansız biçimde mücadele eden M. Zedung yoldaşın, tıpkı Marksizm-Leninizmin diğer büyük ustaları gibi, sağlığında olduğu gibi ölümden sonra da, gerek ulusal gerekse uluslararası planda her renk ve soydan düşmanlarının dolaylı ve dolaysız, açık ve gizli ağır saldırılarına uğraması kaçınılmazdı. Nitelikim öyle de oldu.

M. Zedung yoldaşın sağlığında karşılaştığı düşmanca sakınlarda, aşağı yukarı Marksizm-Leninizmin diğer büyük ustalarının karşılaştığı düşmanca sakınlarla aynı oldu. Düşmanları, onun proletarya ve halk üzerindeki otorite gücünü yıkmak için ellerinden gelen her türlü saldırı, yalan, demagoji, iltirallerde bulundular. Sağlıklarında Marksizm-Leninizmin büyük ustalarına yapmadıklarını bırakmayan düşmanları, ölümlerinde ise onları adeta 'aziz' derekesine düşürerek 'savunmaya' ve öğretilerinin proleter devrimci özünü boşaltarak, enternasyonal proletarya ve ezilen halklar açısından yararsız hale getirmeye çalıştılar. Bu özellikle de, Marks, Engels ve Lenin açısından böyle oldu.

Oysa, düşmanlarının ölümlemlerinden sonra Stalin ve M. Zedung'a karşı izledikleri taktik çok daha farklı oldu. Bu taktik, Kruşçev-Brejnev modern revizyonistleri tarafından Stalin'e karşı piyasaya sürülen ve daha sonraki tüm modern revizyonist akımların mayası haline gelen ve 'puta tapmaya karşı mücadele' demagojisiyle perdelenen cepheden saldırı taktiği idi. Bu taktik çok daha azgın biçimde M. Zedung yoldaşa karşı da uygulandı ve balende uygulanmaktadır.

Kuşkusuz ki, O, hiç bir zaman böyle-sine idealist bir anlayışın savunucusu olmadı. Dahası elde kırmızı kitap kendisine karşı bu tür anlayışlar yayanlara karşı mücadele etti ve daima bireysel değil, kolektif önderlik ilkelere esas aktı. Oysa modern revizyonistlerin bu konudaki anlayışları temelden farklı idi ve "kişiye tapmaya karşı mücadele" adına Marksist-Leninist ustalara yönelik yeni bir saldırı taktiğini ifade etmekteydi.

M. Zedung yoldaş sağlığında modern revizyonistlerin Marksist-Leninist usta ve önderlere karşı geliştirdikleri bu yeni saldırı taktiğinin iç yüzünü gördü

ve modern revizyonizme karşı mücadele içinde acımasızca desifre etti. Lenin'in önderler, parti, sınıf ve kitleler arasındaki karşılıklı ilişkiler konusundaki birbiri rinden kopmaz öğretilerini kararlılıkla savundu ve geliştirdi.

Peki ne idi Lenin'in bu konudaki öğretileri?

"a-Kitleler sınıflara ayrılır.

"b-Sınıflar, genellikle siyasi partiler tarafından yönetilirler.

"c-Siyasi partiler genel bir kural olarak, en sorumlu görevlere seçilen ve önderler olarak adlandırılan, en yetkili, ehil ve tecrübeli üyelerden oluşan oldukça istikrarlı gruplar tarafından yönetilirler.

"Lenin belirttiği gibi, "bütün bunlar esastır."

"Proletarya partisi devrimde ve mücadelede proletaryanın karargâhıdır. Her proletarya partisi, örgütlü ve savaşılmaya yatkın bir öncü haline gelebilmek için, önce demokrasiye dayanan bir merkezî-yetkili uygulamalı ve güçlü bir Marksist-Leninist önderlik kurmalıdır. "Kişiye tapmaya karşı mücadele" meselesini ortaya atmak, aslında önderlerle kitleleri karşı karşıya getirmek, partinin demokratik merkezî-yetkili dayalı birleşik önderliğini halta-lamak, partinin savaşma gücünü dağıtmak ve safalarını parçalamak demektir.

"Lenin, önderlerle kitleleri karşı karşıya getiren hatalı görüşleri eleştirmişti. Bunların, "gülmüş derecede saçma ve aptalca" olduğunu söylemişti."¹²

Zira, "tarihte, bir hareket düzenleme ve yönetme yeteneğine sahip siyasi önderler, önde gelen temsilciler olmadan iktidarı ele geçirmiş tek bir sınıf hile yoktur".¹³

Kuşkusuz burda sözümüne "puta tapmaya karşı mücadele" gerici kampanyalarına saldırı hedefi olan sadece Stalin ve M. Zedung yoldaşların özel şahsiyetleri değildir. Emperyalistler ve uşakları, özellikle de modern revizyonizm nezdinde, burda çok daha esaslı bir amaçlarını gerçekleştirmektedirler —ki, bu da Stalin ve M. Zedung gibi büyük Marksist-Leninist ustaların kişiliklerinde somutlaştırdıkları büyük otorite gücüdür. Onlar, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının ortak menfaatlerinin en ileri ve en bilinçli temsilcileridirler, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halkları nezdinde büyük ve haklı bir saygılığa sahiptirler. Öğretileri yüz milyonlara, milyarlaraya ışık tutmaktadır. Modern revizyonistler, sağlıklarında bir türlü aşamadıkları bu yıkılmaz engelleri, büyük Marksist-Leninist otorite gücünü, ölümlemlerinden sonra, "puta tapmaya karşı mücadele" adı altında yıkmaya ve aşmaya çalışmaktadırlar ve bu yöndeki gerici çabalarıyla uluslararası komünist harekete hiç de küçümsenmemesi gereken önemli zararlar vermeyi ve enternasyonal proletarya ile ezilen dünya halklarının gözüne önemli ölçüde kül serpmeyi başarmadıkları da söylenemez. O halde sorun, bütün bu gerici çabalara çok daha bilinçlice karşı durmak ve onların

gerçek özünü enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarına gösterme doğrultusunda kesintisiz biçimde mücadele etmektedir.

Aslında M. Zedung yoldaş yıllardır o denli yoğun ve çok yönlü saldırılara uğramaktadır ki, bütün bunları ana hatlarıyla özetlemek dahi ciltler doldurur.

Bu nedenle biz burada şimdilik sadece önemli gördüğümüz bir iki noktada M. Zedung yoldaşa yöneltilen ideolojik-siyasi saldırılara dikkat çekmekle yetinmek istiyoruz.

Bilindiği gibi, aralarında belli göreceli nüans farklılıklar bulunmasına rağmen, uluslararası planda M. Zedung yoldaşa ve onun şahsında Marksizm-Leninizme azgınca saldıran başlıca üç önemli akım bulunmaktadır: Kruşçev-Brejnev modern revizyonizmi, "üç dünyacı" modern revizyonist akım ve AEP'in başını çektiği modern revizyonizm-troçkizm kırması akım. Bunların içinde başı çeken akım, Kruşçev-Brejnev modern revizyonizmidir. Diğerleri bir çok açıdan onun cephaneliğinden beslenmekte, hatta özellikle de AEP'in başını çektiği modern revizyonizm-troçkizm kırması akım, boynuzun kulağı geçmesi misali bazı noktalarda onu da geride bırakmaktadır. Keza bu üç akımın bu saldırılarında çeşitli ülkelerde çeşitli küçük ve orta burjuva akımları da etkileyip şu ya da bu açıdan kendi kuyruklarına takılmaktan da geri kalmadıkları tartışma götürmez bir gerçektir.

Üzerinde duracağımız ilk nokta, bunların Çin Demokratik Halk Devrimi, Demokratik Halk İktidarı, ÇKP ve M. Zedung yoldaş ile ilgili değerlendirmeleridir.

Bilindiği gibi Kruşçev-Brejnev modern revizyonistleri, Çin Demokratik Halk Devrimine ve Demokratik halk iktidarına sahtekarca sahip çıkar görünmektedirler. Fakat onlara göre, Çin'de, 1966'da M. Zedung yoldaş önderliğinde patlak veren BPKD ile bir iktidar kayması olmuş, ÇHC "işçi sınıfı önderliğindeki bir devlet olarak büyük ölçüde deformeasyona uğru" olarak, "askeri-bürokratik bir diktatörlüğe dönüşmüştür. ÇKP ise, "Marksist-Leninist bir parti olarak tepeden tırnağa felç olmuş" ve "yönetici konumundan çıkmıştır" ¹⁴

Yine onlara göre, ÇKP içinde, başından beri, "biri Marksist ve enternasyonalist ve hayrağında Ehim Devriminin ilkeleri yazan diğeri de temelden milliyetçi ve küçük burjuva olan iki farklı çizgi" var olmuş ve bunlardan "Maoizm diye bilinen" ikinci çizginin başını M. Zedung çekmiş ¹⁵ ve bu çizgi BPKD sırasında "askeri-bürokratik bir diktatörlüğün kurulmasıyla taç giymiştir." ¹⁶ Yani onlara göre, "Mao ve yandaşları, hiç bir zaman enternasyonalist olmamışlardır. Aksine, her zaman azgın birer milliyetçi ve aşırı birer süper-güç sövenisti olmuşlardır" ¹⁷ Dahası, "Bilimsel sosyalizmin karşısında bir ideoloji olarak Maoçuluk, burjuva demokratik devrimin hedefleri

gerçekleştirildikten sonra ve sosyalist bir toplumun evrimine yol açacak ekonomik temel için siyasal ve bazı toplumsal koşulların hazır olmasından sonra son biçimini almıştır." ¹⁸

Bu modern revizyonist görüşlerin, ÇKP gerçekliğini adice tahrif ettiği, M. Zedung'a ve onun şahsında Marksizm-Leninizme azgınca bir saldırıyı temsil ettiği açıktır.

Diğer yandan, gıdasını büyük ölçüde Kruşçev-Brejnev modern revizyonizminden alan ve M. Zedung yoldaşın 'köylü devrimci'liğinde, 'burjuva demokratik'liğinde, 'burjuva milliyetçi'liğinde onlarla hem fikir olan AEP revizyonistleri, ÇKP'nin, Çin DHD'nin ve DHİ'nin niteliği konusunda onları fersah fersah geride bırakıyorlar.

Bu dönemlere göre, ÇKP, "ta başından bugüne dek" "Marksist-Leninist bir siyasal çizgi" oluşturamamış, "yalnızca bazı Marksist formül ve şiarlar kullanmış ve özünde "proletaryanın gerçek partisi demokratik devrimde önder rolü üstlenebilecek ve onun proleter devrime dönüştürülmesini sağlayacak bir devrim partisi" olamamıştı ¹⁹

Yine onlara göre, Çin DHD, proletaryanın önderliğinde gerçekleşen ve proleter devrimin özgül bir biçimi olan bir devrim değil, "egemen rolü, küçük burjuvazi ve orta burjuvazi"nin oynadığı bir "burjuva demokratik devrimi"dir. ²⁰ Keza, Çin DHİ ise, proletarya önderliğindeki özgül bir proletarya diktatörlüğü değil, bir "ilerici, burjuva, demokratik halk iktidarı" idi. ²¹

"Üç dünyacı" modern revizyonistlere gelince, onlar bu konuda AEP'çiler gibi 'aşırıya' kaçmamakta, Kruşçev-Brejnev modern revizyonistlerinden de daha temkinli bir yol tutarak, Çin DHD'ne, DHİ'na ve M. Zedung yoldaş ile ÇKP'nin bu dönemdeki mirasına sahtekarca sahip çıkma tutumuna girmektedirler.

Kısacası Marksizm-Leninizm düşmanı bu üç önemli akım, modern revizyonist zehirlerini uluslararası planda hâlâ bütün azgınlığıyla kasmaya ve bunun bir parçası olarak ülkemizde de şu ya da bu şekilde etkili olmaya devam etmektedirler. Yeri olmadığından, Kruşçev-Brejnev modern revizyonizminin ve "üç dünyacı" modern revizyonizmin ülkemizdeki uzantılarının bütün bu konularda sergiledikleri sahtekarlıklara girmiyoruz.

Uluslararası planda UKH içinde peş peşe ortaya çıkan modern revizyonist akımların yarattığı ideolojik-siyasi kaos ortamında, ideolojik-siyasi gıdasını çeşitli yönleriyle bu modern revizyonist akımlardan alan ülkemizin çeşitli orta ve küçük burjuva akımlarının M. Zedung, ÇKP, Çin DHD ve DHİ konusunda tutukları pozisyon ise ortadadır.

Geçmişte, "Mao Zedung yoldaş bizim de yolumuzu aydınlatmıştır ve aydınlatıyor. Bu yoldan saparsak bize lanet olsun. Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung fi-

kirleri." ²² diye yeminler için TDKP ve "TKP/ML Hareketi" [bugünkü çeşitli parçacıkları] gibi küçük burjuva akımlar, kraldan daha çok kralcı keskin AEP savuncusu çığırkanlıklarını sürdürüyorlar. Ama bunun onlara fazla bir yarar sağlamadığı, M. Zedung yoldaş ve özellikle de onun şahsında Marksizm-Leninizm düşmanlığı yapılarak bir yere varılmayacağı açıktır.

Bir kesimi Buro komünizme doğru kayan D. Yol gibi THKP-C türevi çeşitli küçük burjuva akımların Kruşçev-Brejnev modern revizyonizmi ile M. Zedung ve onun önderliği dönemindeki gerçek ÇKP'ni tezleri arasındaki 'orta yol'cu tutumlarını sürdürüyorlar. Ama, RSE'nin ülkemizdeki usakları çeşitli sosyal-faşist akımlara bol bol taze kan sağlanmaktan öteye geçmiyorlar.

ATI'ci modern revizyonizm-troçkizm kırması akım ile partimizin Marksist-Leninist tezleri arasında bir 'orta yol' tuturmaya çalışan, arada bu konudaki tezleriyle daha çok 'üç dünyacı' modern revizyonistlerin paraleline düşen YDH'nin içine düştüğü ideolojik-siyasi çıkmaz ortadadır. [yazımızın sonlarına doğru bu noktayı kısaca açacağız.]

Kısacası bugüne kadar geçen süreç açıkça göstermiştir ki, bu konuda takılmaları en ilkel ve doğru tavır, partimizin takındığı esas hattıyla Marksist-Leninist tavır olmuştur. Çeşitli türden modern revizyonist akımların ortahağa yaydığı Marksizm-Leninizm düşmanı sis perde-si dağıldıkça, bu tavrın doğruluğu çok daha iyi biçimde açığa çıkmakta ve hizat hayat tarafından kanıtlanmaktadır.

M. Zedung yoldaşın 10. ölüm yıldönümü vesilesiyle burada üzerinde durmak istediğimiz ikinci konu ise onun Marksizm-Leninizme yaptığı **esas katkı**, yani proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi, dolayısıyla BPKD sorunudur.

Daha önce, M. Zedung yoldaşın DHD, DHİ, Halk Savaşı, Felsefe, Kitap Çizgisi, Kısacası başlıca üç bileşeninde [Felsefe, Ekonomi-politik ve Sosyalizm] Marksizm-Leninizme yaptığı çeşitli katkılara değinmiştik. Kuşkusuz ki, bütün bu katkıların aynı önem derecesine sahip oldukları söylenemez ve daha önce de belirttiğimiz gibi hiç tereddütsüz biçimde söylenebilir ki, M. Zedung'u M. Zedung yapan asıl öge, onun proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi noktasında Marksizm-Leninizme yaptığı katkılardır. Bu noktanın açıklıkla kavranılması zorunludur. aksi takdirde revizyonizme kayılması kaçınılmazdır.

K. Marks, bundan yüzyılı aşkın süre önce, enternasyonal proletaryaya şu uyarıda bulunmuştu:

"Sadece varolan ilkeleri değiştirmek için değil, ama aynı zamanda kendi kendinizi değiştirmek, siyasal iktidarı sürdürerek yeteneğe sahip olabilmek için, onbeş, yirmi, elli yıllık süren iç savaşlar ve uluslararası savaşlardan geçeceksiniz." ²³

Son bir kaç on yıllık dönem içerisinde dünyanın tanık olduğu son derece büyük gelişme ve değişimler. en başta da dünya yüzölçümü ve nüfusunun 1/3'ünü kapsayan sosyalist kamp ülkelerinde tezgahtlanan **geriye dönüş** ve bu geriye dönüş olgusunu tersine çevirmek için Çin'de M. Zedung yoldaş önderliğinde başlatılan BPKD olgusu, sadece K. Marks'ın bu sözlerinin içerisinde taşıdığı paha biçilmez bilimsel çevberi en parlak biçimde doğrulamakla kalmadı, aynı zamanda, **devrini sürdürmenin devrimi yapmaktan çok daha zor olduğu** çevresel gerçeğini de, hiç bir zaman silinmeyecek biçimde enternasyonal proletarya ve önderliğindeki ezilen dünya halklarının zihnine kazıdı.

Lenin yoldaş, Ağustos-Eylül 1917'de kaleme alınan ünlü eseri "**Devlet ve Devrim**" de, gerçek markistlerle her türden sahte 'marksistler' arasındaki en derin ayrımı noktasını oluşturan **proletarya diktatörlüğü ile ilgili olarak şunları söylüyordu:**

"Yalnızca sınıf savaşımını kabul edenler, henüz Marksist değildiler; denilebilir ki, bunlar halâ burjuva düşüncesinin ve burjuva siyasetinin sınırlarını aşamamışlardır. Marksizmi sınıf mücadelesi öğretisiyle sınırlamak demek, Marksizmi budamak, çarpıtmak ve burjuvazi tarafından kabul edilebilir bir şeye indirgemek demektir. Ancak sınıf mücadelesini kabul etmeyen proletarya diktatörlüğüne kabul etmeye vardırın bir kimsse Marksisttir. Marksist ile sıradan hüçük (aynı zamanda büyük) burjuvazi arasındaki en derin ayrımı oluşturan şey de budur. Marksizmin gerçekten kavranıp kavranmadığı, kabul edilip edilmediği bu denektaşında sınanmalıdır."²⁴

Fakat bugün gelinen noktada, bu temel ayrım noktasının aynı şekilde ifade edilmeye devam edilmesi, bilimsel açıdan eksik ve yetersiz kalmaktadır. dahası her türden sahte marksist-leninistlere önemli bir manevra alanı teşkil etmektedir. Dolayısıyla, bugüne kadar geçen süreç içerisinde edinilen tarihi tecrübelerin ışığında şu şekilde genişletilmeli ve ilerletilmelidir:

Yalnızca sınıf savaşımını kabul edenler, henüz Marksist-Leninist değillerdir. Ancak sınıf mücadelesinin kabulünü, proletarya diktatörlüğünün kabulüne, sosyalist toplumda sınıfların varlığına kabulüne, yeni ve zaman zaman eskisinden çok daha şiddetli biçimlere dönüşmesi kaçınılmaz olan sınıf mücadelesinin proletarya diktatörlüğü altında da komünist topluma kadar kesintisiz biçimde sürdürülmesinin kabulüne kadar vardırınlar ancak gerçek Marksist-Leninistler olabilirler.

Bu husus, bugün gelinen noktada, gerçek komünistler ile her türden sahte komünistler arasındaki en derin ayrım noktasını oluşturmaktadır ve Marksizm-Leninizmin gerçekten kavranıp kavranmadığı, gerçekten kabul edilip edilmediği işte bu mihenk taşında sınan-

*"... Ne komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları, ne de millî burjuvazi, ne demokratik halk devrimiyile, ne de sosyalist devrimle tamamen ortadan kaldırılabılır. Bunlar, proletarya diktatörlüğü gerçekleştirildikten ve hatta üretim araçlarının tamamının kollektif mülkiyete dönüşümü tamamlandıktan sonra da, ideolojik ve kültürel alandaki varlıklarını devam ettirirler. Proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesinin sebebi budur. Bunların kaynağını Lenin yoldaş "**'Sol' Komünizm, Bir çocukluk Hastalığı**" adlı eserinde göstermiştir. Bütün dünyada emperyalizmin ve gericiğin kökü kazınmadıkça, proletaryanın zaffer kazandığı bir ülkede de, devrilen gerici sınıflar mevcudiyetlerini koruyacaklar, devam ettirecekler, pusuda bekliyecekler ve devrimi karşı-devrime dönüştürmek için fırsat kollıyacaklardır. Bunlarla proletarya arasındaki çelişmenin "**ortadan kalkması**" ancak komünizmle mümkün olacaktır... Demokratik halk devrimi, bugün çelişmenin esas yönünü teşkil eden emperyalizmi, komprador burjuvaziyi, toprak ağalarını tali yön; çelişmenin tali yönünü teşkil eden proletaryayı ve diğer halk sınıflarını ise esas yön haline getirecektir, ama bu çelişmeyi "**ortadan kaldırma**"yacaktır. Sosyalizm, bugün çelişmenin tali yönü olan proletaryayı esas yön, millî burjuvazi dahil bütün burjuvaziyi tali yön haline getirecektir, ama bu çelişmeyi tamamen "**ortadan kaldırma**"yacaktır. Proletarya iktidarı altında ve sosyalizm kuruculuğu döneminde ve hatta üretim araçlarının sosyalist mülkiyete dönüşümü tamamlandıktan sonra da, o ülkenin proletaryası ile emperyalizm, bütün burjuvazi ve toprak ağaları arasında çelişme mevcut olacaktır. (özellikle ideolojik alanda). Ama o ülke açısından proletarya bu çelişmenin esas yönünü, diğerleri ise tali yönünü teşkil edeceklerdir..."*

İbrahim KAYPAKAYA

[Seçme Yazılar, Sf. 91-92]

malıdır.

M. Zedung yoldaş ölmeden kısa bir süre önce, gerçek komünistlere şu uyarıda bulunmuştu:

"Lenin niçin burjuvazi üzerine diktatörlük uygulamaktan söz etmiş? Bu meseleyi açıkça ortaya koymak gereklidir. Bu meselede açıklık olmaması, revizyonizme götürür."

Kısacası sorun bu denli hayattır.

M. Zedung yoldaş Marksizm-Leninizmin proletarya diktatörlüğü konusundaki çevresel gerçeğini de derinden kavradı ve yaratıcı bir tarzda Çin Devriminin somut pratiğine uyguladı. Bu uygulama içerisinde edindiği tecrübelerden çıkardığı dersleri özetleyerek genelleştirdi ve enternasyonal proletaryaya mal etti.

O'nun bu konuda Marksizm-Leninizm bilimine yaptığı katkılar şöylece özetlenebilir:

Sosyalist toplum oldukça uzun bir tarihi dönemi kapsar. Bu tarihi dönem boyunca sınıflar, sınıf çelişmeleri ve sınıf mücadelesi vardır. Kapitalist yol ile sosyalist yol arasında mücadele vardır. Kapitalizmin restorasyonu tehlikesi vardır. Devrilen sınıfların ellerinden alınan 'cennet'i geri getirme çabaları; yaygın küçük burjuva ortamını sürekli olarak ve kendiliğinden yeni kapitalist unsurlar doğurması; burjuvazinin ve küçük burjuvazinin bulacağı ve yozlaştırıcı havası sonucu işçi sınıfı saflarında, hükümet görevlileri arasında ve parti içinde siyasi bakımdan soysuzlaşmış yeni burjuva unsurların ortaya çıkması; emperyalizmin kuşatma, tehdit ve yıkıcı

faaliyetleri... bütün bunlar, proletaryanın Marksist-Leninist çıkışının reberliğinde ve hayatın her alanında (iktisadi, siyasi, ideolojik, kültürel vs.) yeni burjuvazi üzerinde topyekün diktatörlük uygulamasını ve devrimi sürdürmesini zorunlu kılmaktadır. Proletarya açısından hayati sorun ele geçirdiği siyasi iktidarı sıkıca elinde tutmasını bilmesi onun yeni burjuvazinin eline geçmesine kesinlikle izin vermemesi ve bütün alanlarda iktidarı gerçekten elinde tutmasını becermesidir -ki, proletarya ile yeni burjuvazi arasındaki bu karmaşık ve amansız iktidar mücadelesi, ya da ölüm kalım mücadelesi en keskin biçimde komünist partisi içine yansır. M. Zedung yoldaşın dediği gibi, "**sosyalist devrim yapıyorsunuz ve buna rağmen burjuvazinin neredede olduğunu bilmiyorsunuz. O tam da komünist partisinin içindedir** - bunlar kapitalist yolu tutan iktidardaki kişilerdir". "Bu nedenle Lin Biao gibi adamlar, iktidara geldiklerinde, bunların kapitalist sistemi kabul ettirmeleri çok kolay olur".

İşte bu tehlikeyi gördüğü içindir ki O, parti ve devlet iktidarını ele geçirmeye ramak kalmış dönem Liu Şao-şi kliğini ezme ve kapitalist restorasyonu engelleme doğrultusunda, "**karargâhı bombalayın!**" şiarıyla BPKD'ni başlattı.

Çağımızın ikinci Büyük Ekim Devrimi olarak da adlandırılabilir olacak olan BPKD, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmenin en parlak ifadesiydi. O üst yapı alanında ve kitlelerin büyük ve coşkulu insiyatif ve gücünün

harekete geçirilerek, "proletaryanın burjuvaziye ve bütün diğer sömürücü sınıflara karşı giriştiği büyük bir siyasal devrim" idi ve "tüm zamanında" yapılmıştı. Dahası "proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırarak, kapitalizmin geri getirilmesini önlemek ve sosyalizmi inşa etmek için" daha bir çok BPKD'nin gerçekleştirilmesi zorunlu idi.

O şu hususa özellikle dikkat çekti:

"Parti, hükümet, ordu, çeşitli kültür dallarına sızmış olan burjuvazinin temsilcileri, bir avuç karşı-devrimci revizyonistler. Bunlar eğer şartlar olgunlaşırca siyasal iktidarı ele geçirecek ve proletarya diktatörlüğünü, burjuva diktatörlüğüne dönüştüreceklerdir."²⁵ Çünkü, "revizyonizmin iktidara gelmesi, burjuvazinin iktidara gelmesi" demektir.

Nitekim, M. Zedung yoldaşın ölümünün hemen akabinde "üç dünyacı" modern revizyonistlerin düzenledikleri bir darbe ile parti ve devlet iktidarını ele geçirmeleri, bunu çok geçmeden AEP ihanetinin izlemesi, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmenin ve bir çok BPKD'leri gerçekleştirmenin zorunluluğunu çok açık bir biçimde ortaya koymuştur.

Dolayısıyla her türden modern revizyonistlerin, onların takipçilerinin ve şu ya da bu oranda onlardan ideolojik gıdasını alan çeşitli küçük ve orta burjuva akımların, M. Zedung yoldaşa yönelikleri saldırılarının sivri ucunu bu noktaya kaydırmaları kaçınılmazdı ve nitekim de öyle oldu ve halinde öyle olmaktadır.

Aslında bu yöndeki azgın saldırıların başaktörlüğünü yapanlar da, Kruşçev-Brejnev modern revizyonistlerinden başkası değildir. Tüm diğerleri, aralarında belli nüans farklılıkları olsa da, ideolojik gıdalarını bu akımdan almaktadırlar.

Aşağıya yapacağımız bir kaç alıntı, bu gerçeği açıkca ortaya koymaktadır.

"1966 yılında patlak veren ve daha sonraki yıllarda da süren "Kültür Devrimi" süresince Çin Halk Cumhuriyeti'nin görünümü, işçi sınıfının önderliğindeki bir devlet olarak büyük ölçüde deformasyona uğramıştır. Halkın yönetime katılmasını sağlayan organlar işlevini yapmaz olmuşlardır. ÇKP ise, Marksist-Leninist bir parti olarak lepeden tırnağa selç olmuştur... Ülkenin, kamu, siyaset, iktisat ve kültür alanlarında tüm yaşamı ordunun denetimi altına girmiştir..."²⁶

"...Büyük Proleter Kültür Devrimi ne bir devrimdi, ne büyüktü, ne de kültürel ve özellikle zerre kadar proleter değildi. İktidarı ele geçirmiş olan bir avuç gericiyi lasfiye etmek amacıyla yapılan tüm Çin çapında bir saray darbesiydi.

"Bu Kültür Devrimi elbette bir hileydi. Hem Çin Komünist Partisi'ni, hem de kitle örgütlerini tasfiye etti ve Çin'i yeni bir kargaşalığın içine soktu. Bu devrim... Marksist olmayan unsurların önderliğinde yürütüldü."²⁷

"1966 Mayıs'ından 1976 Ekim'ine ka-

dar süren "Kültür Devrimi", Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşundan bu yana partinin, devletin ve halkın uğradığı en ciddi yenilgi ve en ağır kayıplardan sorumludur. "Kültür Devrimi", Mao Zedung tarafından başlatıldı ve yönetildi"²⁸ "Pratik, "Kültür Devrimi"nin bir devrim ya da herhangi bir anlamda bir toplumsal ilerleme oluşturmadığını göstermiştir... Tarih, yanılsamaların sürüklediği bir önder tarafından başlatılan ve karşı-devrimci kliklerin katarına koşulan "Kültür Devrimi"nin, ülke içinde karışıklığa yol açtığını ve partiye, devlete ve tüm halka felâket getirdiğini ispatlamıştır."²⁹

Üç aşağı beş yukarı aynı tornadan çıktığı aşikâr olan bu görüşlerin BPKD'ne ve onun nezdinde Marksizm-Leninizme ne denli gerici ve azgın bir karşı-devrimci saldırıyı ifade ettiği ortadadır. Ki, bu sözler, aynı zamanda, BPKD'ne dolaylı dolaysız, açık-gizli saldırılar sürdüren, başta TDKİ' ve "TKP/ML Hareketi" parçacıkları olmak üzere, çeşitli küçük burjuva ve çeşitli orta burjuva akımların bu konuda kimlerin borusunu öttürmeye devam ettiklerini açıkca göstermektedir.

Biz burada, halk saflarındaki çeşitli küçük ve orta burjuva akımların bu konudaki tezlerinin eleştirisine girmeyeceğiz ve şimdilik sadece YDH'nin bu konudaki hazı tezlerinin anti-marksist-leninistliğine parmak basmakla yetineceğiz.

YDH teorisyenleri sözüm ona çeşitli modern revizyonist saldırılara karşı BPKD'ni savunur görünüyorlar, ama onu çeşitli açılardan iğdiş etmekten ve özünü boşaltmaktan da geri kalmıyorlar.

Onlara göre, M. Zedung'un "temel ve dünya çapındaki en büyük tarihsel katkısı", BPKD değil, onun "600 milyonluk Çin halkına devrimin anti-feodal, anti-emperyalist aşamasındaki zaferinde önderlik etmesi"dir.³⁰

M. Zedung yoldaşın Çin DHİ ve DHİ dönemlerindeki tarihsel katkılarının gerek proleter dünya devrimi gerekse Marksizm-Leninizm bilimi açısından taşıdığı büyük önemin de altını çizerek hemen söyleyelim ki, YDH'nin bu görüşü hedef şaşırtan ve M. Zedung yoldaşın Marksizm-Leninizme ve proleter dünya devrimine esas katkı noktasını karartan bir görüştür. Dahası, YDH teorisyenleri, bu görüşleriyle bu konuda "üç dünyacı" modern revizyonistlerin borusunu öttürüyorlar. Çünkü onlar da, M. Zedung'un Marksizm-Leninizm ve proleter dünya devrimine esas katkısının, proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi noktasında değil, "1957 yılına kadar" olan dönem içerisinde olduğu görüşünü savunmaktadırlar.³¹

YDH teorisyenlerinin BPKD'ne ve onun nezdinde M. Zedung yoldaşa ve Marksizm-Leninizme yönelttikleri ikinci saldırı, BPKD'nin evrensel özünü reddetmeleri, onu salt Çin'e özgü bir olgu

olarak görmeleridir. Sovyetler Birliğine özgü bir olgu olan NEP politikasını evrenselleyen bu baylar, sıra BPKD'ne gelince tam 180 derece geriye çark ederek, BPKD'nin "temel teorik hatası"nın, "Çin gerçeğinin kendine özgü görünüşlerini" "yanlış bir şekilde genelleştirilmesi" olduğunu söylyebilmek pişkinliğini gösterebilmektedirler.³² Böyle bir görüşün, her ne kadar BPKD'ni bütünüyle reddetmiyorsa da, onu öz olarak iğdiş ettiği açıktır.

YDH elebaşlarının BPKD'nezdinde M. Zedung yoldaşa ve Marksizm-Leninizme yönelttikleri bir diğer saldırı da, "sosyalist üretim ilişkileri altında da "burjuvazinin sınıf olarak" var olmaya devam edeceği"³³ noktasındadır.

Bu da, Stalin yoldaşın "üretim araçları üzerindeki sosyalist dönüşümün tamamlanmasıyla birlikte antagonist sınıfların ortadan kalkacağı" yanlış anlayışını maske edinen ve neredeyse harfi harfine "üç dünyacı" modern revizyonistlerin paraleline düşen bir görüştür. Zira "üç dünyacı" teorisyenlere göre: "Sosyalizmin tüm tarihsel dönemi boyunca sınıfların ve sınıf mücadelelerinin varolacağı görüşü, kaçınılmaz olarak 'sosyalizm altında sınıfların ortadan kalmamacağı' sonucuna götürür"; dolayısıyla, "Stalin, 1936 yılında doğru bir biçimde sömürücü sınıfların ortadan kalacağını sapıttı."³⁴

Üretim araçlarının tamamının kolektif mülkiyete dönüşümü, Sovyetler Birliğinde 1936'larda, Çin'de ise 1956'larda tamamlandı. Buna karşılık SB'de geriye dönüş 1956 ÇKP'de ise 1976 sonlarında terzahlandı. Peki eğer sömürücü sınıflar ortadan kalmıyorsa, o halde bu ve tüm diğer sosyalist kamp ülkelerindeki onca geriye dönüşü cinler periler ni sağladı?!

Kısacası, büyük marksist-leninist önder ve usta Stalin'in bu konudaki hatalarının ardına gizlenen bu tür görüşlerin, Marksizm-Leninizmin evrensel ilkelileriyle zerre kadar bir ilişkisi yoktur. Ve bu tür görüşleri çığırkanca savunur görünen YDH elebaşlarının, bugün gelinen noktada kimlerin paraleline düşmeye başladıkları ibret verici bir durumdur.

YDH elebaşlarının "üç dünyacı" modern revizyonistlerin görüşlerine neredeyse 'tıpatıp' benzeyen bir diğer görüşleri de, M. Zedung yoldaşın genel değerlendirmesidir.

Bu baylara göre; "Mao Zedung büyük bir marksist-leninist olarak Marksizm-Leninizmin öğretilerini Çin devriminin demokratik aşamasında başarıyla uygulamıştır. Mao Zedung daha sonraki bir aşamada bazı ağır revizyonist görüşler savunmuştur. Fakat bu hatalar onun olağanüstü kazanımlarının reddedilmesini haklı çıkarmaz."³⁵

"Üç dünyacı" modern revizyonistlerin genel değerlendirmesi de bundan pek farklı değildir:

"Mao Zedung yoldaş, büyük bir mark-

sist ve büyük bir proleter devrimci stratejist ve teorisyeni. "Kültür Devrimi" sırasında büyük hatalar yaptığı doğrudur ama eylemlerine bir bütün olarak bakarsak, onun Çin devrimine katkıları hatalarını hat hat aşar. Ölümü yanları birincil, hataları ikincildir. "36

Yani, proleter devrimci özünü boşalmış sahte bir M. Zedung savunuculuğu. Bu savunuculuğun, gerek BPKD'nin evrensel özünü reddederek (YDH gibi) gerekse M. Zedung'un fikirlerinin evrensel özünü reddederek ("üç dünyacı" modern revizyonistler gibi) kendisini ortaya koyacağı açıktır. Nitekim olan da bundan başka bir şey değildir.

O halde sorun, gerek BPKD'nin, gerekse M. Zedung yoldaşın Marksizm-Leninizme yaptığı katkılarının, özellikle de esas katkısının mümkün olduğunca bilinçli ve kararlı savunuculuğunu yapabilme, M. Zedung yoldaş şahsında Marksizm-Leninizm yöneltti her türden saldırıyı başarıyla bertaraf edebilme sorunudur.

Partimizin bu yönde üzerine düşen görevleri, bundan sonra çok daha bilinçli ve layıkıyla yerine getirmeye çalışacağından hiç kimsenin kuskusu olmamalıdır.

9 Eylül 1986

Dipnotlar:

- 1- ÇKP Kısa Tarihi, Sf: 7, 8-Bora Ynl.
- 2-Age, sf: 11
- 3-Age, sf: 13
- 4-Age, sf: 16
- 5-Age, sf: 17
- 6-M. Zedung'dan alıntı, age, sf: 69
- 7-Age, sf: 8
- 8-Age, sf: 8
- 9-E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim, sf: 286-Yıldız Ynev.
- 10-"TKP/ML Hareketi" MK'nın 22 Mart 1980 tarihli, "Mao Zedung Revizyonizmini mahkûm Ediyorsunuz" başlıklı broşürü, sf: 3
- 11-TDKP I. Kongresi Belgeleri, sf: 377, 378-Parti Ynl.
- 12-UKH'nin Genel Çizgisi -I-, sf: 46
- 13-Lenin'den alıntı, age, sf: 183
- 14-O Vladimiriv-Ryazantsev, Mao Tse Tung Siyasal bir partire, sf: 7-Yöntem Ynl.
- 15-Age, sf: 31
- 16-Age, sf: 53
- 17-Dev Delyusin, Man'culüğün sosyopolitik özü, sf: 136 Yöntem Ynl.
- 18-O Vladimiriv-V. Ryazantsev, yage, sf: 83-84
- 19-E. Hoca, Çin Devrimine Proleter Bir Devrim Denilebilir mi?, Bkz: P. Bayrağı, sy: 21, 89
- 20-E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim, sf: 303
- 21-E. Hoca, yagy, P. Birliği sy: 21, sf: 106
- 22-H. Kurtuluşu, sy: 23, sf: 2
- 23-K. Marks'tan alıntı, Stalin, Leninizmin

Savaş Sorununa.....

Baştarafı sf: 10'da

lar. Sosyal pasifistlerin, humanistlerin statükoculuğu ve emperyalist barışçı tapın anlayışlarıyla ML'lerin arasında kalın ayırım çizgileri vardır. ML'lerin barış mücadelesi, statükonun korunması, teslimiyet veya devrimden, haklı savaşlardan vazgeçmek değil, aksine haklı savaşlarla sisteme karşı kararlı bir mücadele yürütmek, onu şiddetle dayalı devrimle yerle bir etmek, tepeden tırnağa kadar silahlı olan burjuvaziye karşı proleterya ve emekçi yığınları silahsızlandırarak her türlü anlayışa karşı çıkmak için dahası devrimin hazırlıklarını daha sağlıklı yerine getirmede "barış" denilen ortamın sağladığı (savaş dönemine nazaran) avantajlardan ötürüdür.

Aynı zamanda emperyalist savaşçı muayyen bir süre için geçikirebilmek, ertelemek zulüm ve sömürü sisteminin çıkmazını dahada derinleştirir. Barış için mücadelede ML'ler emperyalistlere ve uşaklarına güvenmez, onlara dayanmaz. Proletaryanın kendi bağımsız kızıl sancığı vardır. Burjuvaziye kuyruk olmayı reddeder. Ve yine bu mücadelede burjuvaziyi geriletecek bu konuda onu tehdit edecek esas unsurun devrim olduğu bilinçli çıkarılmamalıdır. Sonuç olarak, nihai olarak genelde her tür savaşları, sınıfları, sınıf mücadelesini ortadan kaldırmak, sınıfsız, sömürsüz, savassız bir dünya yaratmak için mücadele eden komünistlerin çağrısı şudur! Bütün kötülüklerin kaynağı olan emperyalist kapitalist dünya sistemini kökünden kazıyıp atmak için sürdürülen proleter dünya devrim mücadelesine hız ver. Şu veya bu ülkede bu kavga'nın bir parçası olarak sürdürülen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini her yönlü destekle!

Sorunları, sf: 41 —sol Ynl.

24-V.İ. Lenin, Devlet ve Devrim, sf: 47—Aydınlık Ynl.

25-M. Zedung'dan alıntı, Marks'tan Mao Zedung'a Devrimci Diyalektik üzerine, sf: 189 —Koral Ynl.

26-O. Vladimiriv-V. Ryazantsev, yage, sf: 7

27-E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim, sf: 281

28-ÇKP II. MK'sının 27 Haziran 1981 tarihli "Partimizin, Çin Halk Cumhuriyeti'nin Kuruluşundan Bu Yanaki Tarihinin Buzı Sorunları Üzerine Karar". Saçak, sf: 20, 44, 45

29-Ağk, agd, sf: 46

30-Mao Zedung hazırladığı Hataları, KB-AK-BBK-BPYk'ları Ortak Açıklaması, B. Partizan, sy: 15/5, sf: 70

31-Yag ÇKP II. MK kararından alıntı, Saçak, sy: 20, sf: 17

32-Yag. KB-AK-BBK-BP Ortak Açıklaması, agd, sf: 68

33-A.yerden

34-"Bir Teori Neden Terkedilmelidir?,"

Katliamlara Sessiz.....

Baştarafı sf: 8'de

engellemeye çalışacakları görülmektedir. Çünkü Kürt ulusu sorunu, Türk hakim sınıflarının tarihi olarak da bugün de basıldığında ayağa kalktıkları banteli olmuştur. Irak operasyonu Türk hakim sınıflarını ve siyasi temsilcilerini birleştirdi.

Kürt ulusunun varlığını inkar ve onun Kendi Kaderini Tayin Hakkı mücadelesini engelleme, tarihi olarak da bugün de tüm hakim sınıf partilerinin ortak görevidir. Her ne kadar bugün katliamlar, sürgünler, operasyonlar faşist cuntta ve Özal hükümeti eliyle yapılmışına rağmen, Kürt ulusuna karşı sürdürülen zorbalık konusunda tümüyle hem fikirdirler. Son Ovacak katliamı ve Irak operasyonu hakim sınıf partilerinin bu ortak tavrını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Fanatik ırkçı, turancı Türkes'ten, orjinal Türk ulusu teorisyeni Becevit'e kadar tüm hakim sınıf sözcüleri bu katliamları canı gönülden desteklediler. SHP genel başkanı İnönü'nün bizde bu karara ortak olsaydı anlamında, operasyon kararının TBMM'den geçmesi gerekirdi yönlü açıklamasına, sonunda kendisinde pişman oldu. Bugün icazetli "sol"un ve "sol"cu kesilen Kemalîst aydınların politika sahnesinde yer almalarında önemli ölçüde Kürt ulusal sorununu inkar etmelerine veya görmezlikten gelmelerine bağlıdır. Bundan dolayı icazetli "sol"un ve "sol"cu geçinen Kemalîst tür aydınım Irak-Kürdistan'da gerçekleştirilen katliama karşı tavrı, Türk hakim sınıf partilerinin tavrından farklı değildir. Kemalîst iktidar döneminden günümüze kadar Kürt ulusal sorununda bu tavrı çeşitli kılıflar altında sürdüren bu kesimlerin, bugünkü tavrı da, onların bu konuda hakim sınıfların kuyruğundan kopmaya niyetli olmadıklarını göstermektedir. Bir ulus inkar edilerek veya varlığı ve mücadelesi görmezlikten gelinerek, demokrat, hele hele kendi kendilerine çokça yakıştırdıkları sosyalist olunamaz. Demokrasi, sosyalistlik şartlar ne olursa olsun zulme göz yummayla, zalime güç vermayla bağdaşmaz.

Bugün Kürt ulusu üzerinde estirilen teröre karşı durmak, katliamlara karşı sesi yükseltmek, devrimci mücadeleye özellikle Kürdistan'da Partimizin yüklediği silahlı mücadeleye destek olmak, her devrimcinin, her yurtseverin görevidir. Proletarya partisi önderliğinde çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı bu zulme dur diyerek, katliamların hesabını soracak, sorumlularına er veya geç hak ettikleri cezayı verecektir.

Beijing Review sayı 1981/44, sf: 21'den alıntı. Saçak, sy: 20, sf: 18

35-Yag KB-AK-BBK-BK Ortak Açıklaması, agd, sf: 73

36-ÇKP II. MK'nın yag'ından alıntı, Saçak, sy: 20, sf: 17

*Enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının yüce önder
ve öğretmeni büyük marksist-leninist usta*

MAO ZEDUNG ÖLÜMSÜZDÜR!

9 Eylül 1986 tarihi, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının yüce önder ve öğretmenlerinden büyük Marksist-Leninist usta M. Zedung yoldaşın 9 Eylül 1976'da ölümünün 10. yıldönümüdür.

Ölümünün 10. yıldönümünde de yoldaş M. Zedung'u, ölümsüz anısı önünde bir kez daha saygıyla eğilerek ve 'doğu rüzgârı'nın 'batı rüzgârı'nı tüm geçici başarısızlık ve yenilgilere rağmen eninde sonunda ve mutlaka alt edeceği-ne olan sonsuz inancımızı bir kez daha tazeliyerek anıyoruz.

Tartışma götürmez bir gerçektir ki, M. Zedung adı, adeta altın harflerle kazınmış olduğu proleter dünya devrimi tarihi içinde müstesna bir yere, upki Maksizm-Leninizm biliminin diğer büyük ustaları Marks, Engels, Lenin ve Stalin adları gibi yüce ve derin bir anlam ve öneme sahiptir.

Zira bu ad, hiç bir şahsi menfaat gözetilmeksizin, geçmişin gerçek ÇKP'sine, Çin Devrimine, çeşitli milliyetlerden Çin proletaryası ve halkına, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarına, proleter dünya devrimi ve dünya komünizmi davasına adanmış bütün bir onurlu yaşamın, şanlı ve zorlu bir mücadele destanının simgesidir.

M. Zedung yoldaşın ölümünden bu yana geçen 10 yıl, sadece onun kaybının uluslararası komünist hareket saflarında ve proleter dünya devrimi cephesinde yarattığı yeri kolay kolay dolduramaz büyük boşluğu daha da çıplak biçimde ortaya koymakla kalmadı, aynı zamanda onun ölümsüz eserine daha da kararlıca ve sıkıca sarılmamız ve ondan yararlanmaksızın öğrenmeye devam etmemizin büyük önemini de bariz biçimde gözler önüne serdi.

Emperyalist-sosyal emperyalist sistem, yıllardır, etkinlik derecesi bölgeden bölgeye, ülkeden ülkeye, sanayinin ve tarımın çeşitli kollarında çeşitli kollarına göre, göreceli farklılıklar gösteren oldukça derin bir kriz içinde debeleniyor. Kriz, şimdilik atlatılmak bir yana, giderek daha da derinleşiyor ve sonuçlarını en iyi şekilde emperyalist, sosyal-emperyalist sistemin gözle görülür biçimde keskinleşmeye devam eden başlıca çelişkilerinde ortaya koyuyor. Emperyalist devlet ve tekeller arası rekabet ve dalaşma giderek kızışıyor. Yo-

ğun bir 'harış', 'silahsızlanma' vs. demagogisi ardında, başını ABD ve RSE'nin çektiği iki büyük askeri koalisyonun yeni bir dünyayı paylaşım savaşı hazırlıkları bütün hızıyla sürüyor. Emperyalist metropol ülkelerdeki kısmi 'refah' dönemi giderek geride kalıyor. Enflasyon, işsizlik, yığınların artan hoşnutsuzluk ve tepkileri, yer yer patlak vermeye başlayan kendiliğinden kitle mücadeleleri, diğer yanda özellikle de emperyalizme bağımlı ülkelerde derinleşen ulusal krizler ve peş peşe alev almaya devam eden 'patlayıcı maddeler' ... bütün bunlar, sadece emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve aşaklarının tatlı uykularını kaçtırmakla kalmıyor, aynı zamanda çeşitli ülke proletaryası ve ezilen halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş

mücadelelerini yükseltmesinin, hızlanmasının, başarı ve zaferlerinin de çok daha elverişli koşullarını hazırlıyor. Yeni bir proleter dünya devrimi dalgası için kabarmaya ve en ileri biçimiyle Peru'da olduğu gibi yer yer uç vermeye başlıyor...

Hiç kuşkusuz ki, mevcut dünyadal bütün bu gelişme ve değişimler, bugünelinen noktada gerek tek tek ülkeler açısından gerekse uluslararası planda dünya komünistlerini, zorlu, zorlu olduğu kadar da şanlı görev ve mücadeleler karşı karşıya bırakıyor.

Bu zorlu görevlerin üstesinden nasıl gelinecek, bu zorlu sınıf mücadelele fırtınalarından nasıl zaferle çıkılacaktır

Bunda, Marksizm-Leninizm biliri

Devamı sf: 14'te